

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1376, 5 Ιούνη 2019

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Ενάντια στα ζόμπι της δεξιάς που
απειλούν με επιστροφή, **χρειαζόμαστε**

ΣΚΛΗΡΗ ΤΑΞΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

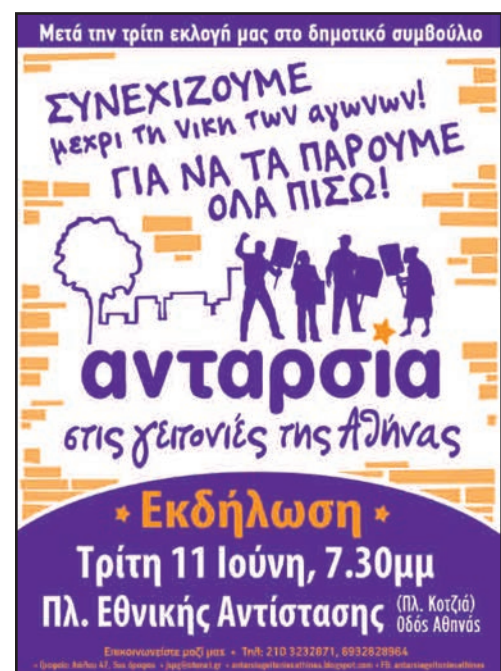
Οι μάχες
των εκλογών
σελ. 2, 4, 5, 8, 9, 13

Οι απεργίες
σελ. 6, 7, 15

Η άποψή μας
σελ. 3

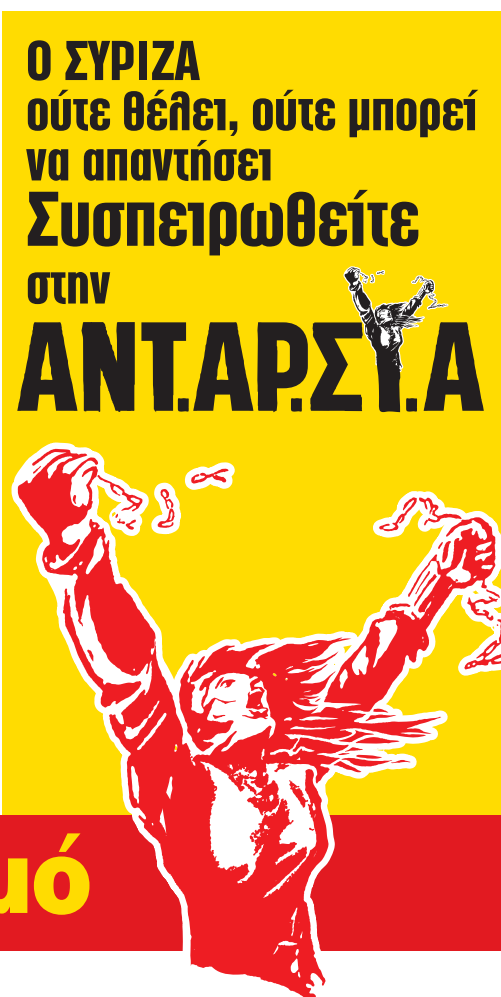

Γυρίστε στη σελίδα 17

31/5, Απεργία στην Τράπεζα Πειραιώς

Με απεργίες και αντικαπιταλισμό

ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

“Τίποτα δεν έχει τελειώσει”

1. Τα αποτελέσματα των τριπλών εκλογών της 26 Μάη αποτελούν μια μεγάλη πολιτική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησής του. Στις ευρωεκλογές η ΝΔ ήρθε πρώτο κόμμα με διαφορά 10 ποσοστιαίων μονάδων. Οι υποψήφιοι που στήριξε ο ΣΥΡΙΖΑ στις τοπικές εκλογές (δήμοι και περιφέρειες) καταγράφουν στις περισσότερες περιπτώσεις πτώση. Η ίδια η προκήρυξη των πρώτων εκλογών για τις 7 Ιούλη είναι ομολογία της ήττας, παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης και του Τσίπρα να υποβαθμίσουν το μέγεθός της.

Είναι προκλητικές και προσβλητικές οι απόπειρες της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ να ρίξουν το φταίξιμο για την άνοδο της δεξιάς στον «κόσμο που δεν κατάλαβε» και είναι «αχάριστος». Στα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησής του, ο ΣΥΡΙΖΑ αντέγραψε και εφάρμοσε με ζήλο την πολιτική του ευρωμνημονιακού μονόδρομου, με την πλήρη συναίνεση της ΝΔ και κυριολεκτικά της έστρωσε το χαλί.

2. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εφάρμοσε τις μνημονιακές πολιτικές των περικοπών, των ιδιωτικοποιήσεων και της λιτότητας, των φοροαπαλλαγών για το κεφάλαιο στο όνομα της «ανάπτυξης». Περηφανεύτηκε για τον «αναβαθμισμένο ρόλο» του συνοριοφύλακα-δεσμοφύλακα της ρατσιστικής ΕΕ που πνίγει πρόσφυγες και μετανάστες στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο, ενώ διατηρεί τις «Αμυγδαλέζες» -στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σφιχταγκάλιαστηκε με τον Τραμπ και τον Νετανιάχου, τις ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις και τα ΝΑΤΟϊκά σχέδια. Οι υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ που κορδώνονταν γιατί «οι ΗΠΑ είναι μαζί μας ενάντια στον Ερντογάν», αλλά και επειδή με τη Συμφωνία των Πρεσπών τα ελληνικά F-16 πετούν πάνω από τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, τροφοδοτούσαν τον εθνικισμό, δεν τον πολεμούσαν. Διέσυρε σε πλατιές λαϊκές μάζες την έννοια της Αριστεράς, ενισχύοντας τη λογική του «μονόδρομου» και ευρύτερα τις συντηρητικές αξίες (ιδιωτικές επενδύσεις, κέρδος, επιχειρηματικότητα κ.λπ.).

Αντιθέσεις

3. Η δεξιά κατάντια του ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει το δρόμο επανόδου της ΝΔ στην κυβέρνηση. Όμως, πιθανή νίκη της ΝΔ δεν θα φέρει την πολιτική σταθεροποίηση που ποθεί η άρχουσα τάξη. Θα βρεθεί αντικειμενικά αντιμέτωπη με τις πιέσεις της οικονομικής αβεβαιότητας και κρίσης, τις αντιθέσεις και ανταγωνισμούς και την «οργή των κάτω» που δεν καταλαγιάζει όσο τα πιο μεγάλα προβλήματα της επιβίωσης παραμένουν άλυτα.

4. Η μεγάλη ήττα της νεοναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής στις κάλπες ήταν θετικό μήνυμα των εκλογών της 26ης Μάη. Ήταν μια νίκη του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος που κάθισε τους ναζι δολοφόνους στο σκαμνί, δεν τους άφησε να πάρουν ανάσα μέχρι και την παραμονή των εκλογών. Η κλιμάκωση της αντιφασιστικής αντιρατσιστικής πάλης είναι άμεσο καθήκον για το επόμενο διάστημα. Το ίδιο και η αντιμετώπιση των «φασιστών με τη γραβάτα» του Βελόπουλου που προσπαθεί να αναδειχτεί σε πόλο ανασύνταξης της «σοβαρής» ακροδεξιάς στην Ελλάδα.

5. Τα αποτελέσματα είναι αρνητικά και για τις δυνάμεις της αριστερής αντιπολίτευσης. Το ΚΚΕ καταγράφει στασιμότητα ως και υποχώρηση και στις τρεις κάλπες, ενώ η ΛΑΕ μια καταστροφική ήττα. Ήταν συνέπεια της μέχρι τώρα αδυναμίας τους να παίξουν πρωτοπόρο ρόλο στο μαζικό κίνημα και κυρίως να επιδράσουν πολιτικά για τον μετασχηματισμό του αριστερόστροφου δυναμικού που έδωσε τη μάχη κατά της βάρβαρης μνημονιακής πολιτικής και απογοητεύτηκε από το ΣΥΡΙΖΑ.

Το ΚΚΕ ποτέ δεν είχε πολιτική ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής. Ούτε επεδίωξε την κοινή δράση μέσα στο εργατικό και λαϊκό κίνημα με αυτό το αγωνιστικό δυναμικό. Παραπέρα είχε αμφίσημη στάση στο «μακεδονικό». Η ΛΑΕ πλήρωσε ακόμη πιο ακριβά την υπόκλιση της ηγεσίας της στην εθνικιστική εκστρατεία για το Μακεδονικό, ενώ η αναπαραγωγή μιας πολιτικής πρότασης «καλού ΣΥΡΙΖΑ» προσέκρουσε στην εμπειρία του μαχόμενου κόσμου που την υπερέβη. Τα όρια και των δυο κομμάτων είναι τα όρια που βάζει η κοινή ρίζα της ρεφορμιστικής στρατηγικής.

Συνέχεια στη σελ. 4

Οι αντικαπιταλιστικές κινήσεις επιμένουν

Σε ανοιχτή εκδήλωση καλεί η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας την Τρίτη 11 Ιούνη, στην πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως, απέναντι από το δημαρχείο της Αθήνας. Αυτό αποφασίστηκε σε συνεδρίαση του συντονιστικού της δημοτικής κίνησης, την Τετάρτη 29/5, που συζήτησε τα εκλογικά αποτελέσματα της 26ης Μάη και τη συνέχεια.

“Η τρίτη εκλογή της Ανταρσίας στις γειτονιές της Αθήνας είναι επιτυχία του κόσμου της αντίστασης. Συνεχίζουμε με το δυνάμωμα των αγώνων για την αντικαπιταλιστική εναλλακτική λύση” τονίζεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε. “Μπροστά μας έχουμε να δώσουμε την μεγάλη μάχη των βουλευτικών εκλογών. Να εμπνεύσουμε και να συγκροτήσουμε τον κόσμο που είναι οργισμένος με τους συμβιβασμούς του Τσίπρα για να καταφέρει να χαλάσει τα σχέδια της κλιμάκωσης της επίθεσης από την Δεξιά του Μητσοτάκη. Για να δυναμώσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η αντικαπιταλιστική αριστερά, η δύναμη που προβάλλει την αντικαπιταλιστική διέξοδο, τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Θα έχουμε να αντιπαλέψουμε την παρουσία της Δεξιάς στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, τους πιο αχαλίνωτους υπερασπιστές των πολιτικών των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων, της καταστροφής των ελεύθερων χώρων, των παροχών στους επιχειρηματίες, των πολιτικών ‘νόμου και τάξης’ στα Εξάρχεια και το Πολυτεχνείο,

των ρατσιστικών επιλογών κατά των μεταναστών και των προσφύγων. Είναι μια μάχη που μπορούμε να την κερδίσουμε συνεχίζοντας στο δρόμο της ενωτικής μαζικής πάλης, μακριά από λογικές σεκταρισμού και περιχαράκωσης που προωθούν ηγεσίες τμημάτων της αριστεράς, επιλογές που εμποδίζουν το ξεδίπλωμα των αγώνων και οδηγούν σε ήττες”, συνεχίζει μεταξύ άλλων η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας. Ολόκληρη την ανακοίνωση μπορείτε να τη διαβάσετε στο antarsia-geitoniesathinas.blogspot.com.

Διαδικασίες

Όλες οι δημοτικές κινήσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς οργανώνουν ανάλογες διαδικασίες συζήτησης και χάραξης των επόμενων βημάτων.

Η **Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη** καλεί σε ανοιχτή συνέλευση τη Δευτέρα 10/6, στις 7μμ, στην ΕΔΟΘ τονίζοντας ότι “ο δικός μας δεύτερος γύρος θα δοθεί στους δρόμους – συνεχίζουμε στο κίνημα και στις πολιτικές μάχες!

Η εκλογή Ζέρβα δεν περιμένουμε να αλλάξει την πόλη μας προς το καλύτερο, όσο κι αν υποστηρίχθηκε από αρκετό κόσμο στο δεύτερο γύρο για να φράξει το δρόμο στον Ταχιάο, επίσημο εκλεκτό του Μητσοτάκη και στέλεχος της βουτηγμένης στα σκάνδαλα διοίκησης Παπαγεωργόπουλου. Για εμάς είναι αυτονόητο πως δεν είχε κανένα νόημα η στήριξη σε οποιονδήποτε από τους νεοφιλελεύθερους μονομάχους. Το κίνημα πρέπει να πάρει τη σκυτάλη για να ανα-

τρέψει τις μνημονιακές πολιτικές και να τσακίσει τον εθνικισμό, το ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Επιμένουμε στην κοινή δράση με όλη την αριστερά και την ενωτική απεύθυνση σε δημοτικές και πολιτικές κινήσεις, κινήσεις πολιτών, πρωτοβουλίες γειτονιάς”.

Σε ανοιχτή εκδήλωση καλεί η **Ανταρσία στην Κοκκινιά**, την Τετάρτη 12/6, στις 8μμ, στο Περιβολάκι της Νίκαιας. Ακολουθεί την Παρασκευή 14/6, η **Ανταρσία στο Λιμάνι**. Στις 11/6 καλεί ανοιχτή συνέλευση-εκδήλωση η **Ανταρσία στην Πάτρα**, 6μμ, Αγορά Αργύρη.

Αποτιμώντας το εκλογικό αποτέλε-

σμα, το συντονιστικό της **Κόκκινης Ρωγμής στο Ηράκλειο Αττικής** τονίζει ανάμεσα σε άλλα ότι “είναι γελασμένοι όσοι νομίζουν ότι το επόμενο διάστημα θα είναι περίπατος η επιβολή αντιλαϊκών και αντιπεριβαλλοντολογικών αποφάσεων από το νέο δημοτικό συμβούλιο. Να είναι σίγουροι ότι θα βρουν απέναντί τους την οργή και τους αγώνες των κατοίκων του Ηρακλείου. Η Κόκκινη Ρωγμή θα είναι πανταχού παρούσα στους αγώνες με τη δύναμη που μας έδωσε το εκλογικό αποτέλεσμα αλλά κυρίως με τη δύναμη των δεσμών που αναπτύξαμε με το μαχόμενο κόσμο της αριστεράς και των κινημάτων”.

Τη δεύτερη μετεκλογική συνέλευσή του πραγματοποιούσε, την ώρα που τυπωνόταν η Εργατική Αλληλεγγύη, το σχήμα **Αντίσταση κι Ανατροπή στα Βριλήσσια**. Στην πρώτη, “έγινε συζήτηση για τα αποτελέσματα συνολικά των εκλογών και για τα Βριλήσσια συγκεκριμένα. Από τη συζήτηση διαμορφώθηκε η ανακοίνωση που δημοσιεύσαμε στην ιστοσελίδα μας antistasivrilissia.blogspot.com και δεσμευθήκαμε όλες και όλοι ότι συνεχίζουμε να δραστηριοποιούμαστε στη γειτονιά, οργανώνοντας όλες τις μάχες που έχουμε να δώσουμε. Μέσα στο καλοκαίρι προγραμματίζουμε ανοιχτές εκδηλώσεις, για την δίκη της ΧΑ και για την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” μας είπε ο **Ορέστης Ηλίας**, επικεφαλής του σχήματος στις πρόσφατες εκλογές.

Στην Αγία Παρασκευή, το **Φυσάει Κόντρα** συνεδρίασε την Τετάρτη 29/5. “Από τη μεριά μας οι σύντροφοι του ΣΕΚ τονίσαμε την ανάγκη να συνεχίσουμε με εξωστρέφεια το επόμενο διάστημα σε αντίθεση με την πρακτική που ακολουθήθηκε το προηγούμενο διάστημα” μετέφερε ο **Σταμάτης Χατζηδήμου**.

“Συνέλευση με τη συμμετοχή πάνω από 50 αγωνιστών και αγωνιστριών έκανε η **Αριστερή Κίνηση Περιστερίου** τη Δευτέρα 3 Ιούνη για να συζητήσουμε τα αποτελέσματα των εκλογών και τη συνέχεια της παρέμβασής μας” μεταφέρει η **Λίλιαν Μπουρίτη**. “Επιχειρηματολογήσαμε ότι η εργατική τάξη των γειτονιών μας είναι αγανακτισμένη και δίνει μάχες. Αυτή η αγανάκτηση δεν στρέφεται αυτόματα προς την αριστερά. Το πώς θα μπει η αντικαπιταλιστική αριστερά μπροστά να οργανώσει τις μάχες είναι πολύ κρίσιμο για το επόμενο διάστημα. Ακόμα και αυτές τις μέρες ανάμεσα στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις υπάρχουν μάχες, όπως των εργαζόμενων στην Τράπεζα Πειραιώς, η απεργία στις ιδιωτικές κλινικές, η στάση εργασίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ, αλλά και το Pride με πιο πολιτικά συνθήματα από ποτέ”.

Σ.Μ.

Μετά την τρίτη εκλογή μας στο δημοτικό συμβούλιο

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ
ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ!
ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ
ΟΛΑ ΠΙΣΩ!

ανταρσία
στις γειτονιές της Αθήνας

Εκδήλωση *
Τρίτη 11 Ιούνη, 7.30μμ
Πλ. Εθνικής Αντίστασης (Πλ. Κοτζιά)
Οδός Αθηνάς

Επικοινωνήστε μαζί μας • Τηλ: 210 3232871, 6932828964
• Γραφείο: Αδύλου 47, 5ος όροφος • jure@otenet.gr • antarsiageitoniesathinas.blogspot.com • FB: antarsiageitoniesathinas

ΟΙ ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ... MITSOTAKIS TRADE

Χρειαζόμαστε σκληρή ταξική απάντηση

Τα αποτελέσματα του δεύτερου γύρου των εκλογών στις Περιφέρειες και στους Δήμους επιβεβαιώνουν την εικόνα ότι ο Τσίπρας τα χαρίζει όλα στη Νέα Δημοκρατία. Ήδη ο Μητσοτάκης τριγυρνάει σαν “πρωθυπουργός εν αναμονή” και προσπαθεί να κρύψει το πραγματικό του πρόσωπο πίσω από τα γνωστά κλισέ ότι θα είναι “ενωτικός για όλους τους Έλληνες”.

Αλλά η τάξη την οποία εκπροσωπεί δεν μπορεί να κρύψει τη χαρά της. Το Χρηματιστήριο πανηγυρίζει και οι τραπεζίτες κάνουν πάρτι στην αγορά ομολόγων. Ο δημοσιογράφος Αντώνης Καρακούσης ήταν διθυραμβικός στο Βήμα φτάνοντας να βαφτίσει αυτό το γλέντι των κερδοσκόπων ως Mitsotakis trade:

“Σε όλες τις μεγάλες επιχειρηματικές οικογέ-

νιες, αλλά και στις διεθνοποιημένες εταιρείες συμβούλων, περισσεύει η αισιοδοξία τούτες τις μέρες. Κοινή είναι η πεποίθησή τους ότι το εκλογικό αποτέλεσμα της περασμένης Κυριακής αναπτέρωσε τις ελπίδες και αναγέννησε τις προσδοκίες για βελτίωση των οικονομικών συνθηκών. Ήδη οι αποδόσεις των ελληνικών δεκαετών τίτλων υποχώρησαν κάτω του 3% και ο γενικός δείκτης του Χρηματιστηρίου Αθηνών ξεπέρασε τις 800 μονάδες έπειτα από πολλά χρόνια.

“Με όλα τα μεγάλα επενδυτικά σπίτια”

Οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ βεβαιώνουν ότι «ο Κυριάκος Μητσοτάκης συνομιλεί με ισχυρούς διεθνείς επενδυτές, με όλα τα μεγάλα επενδυτικά σπίτια», προσθέτοντας μάλιστα πως «το κάνει συχνά». (...) Αναδεικνύεται πόσο ιδεοληπτικά στρεβλωτική υπήρξε η διαχείριση των επιτυχιών της σταθεροποίησης από τον κ. Τσίπρα και το αγκυλωμένο κόμμα του. Τώρα ερχόμενοι αντιμέτωποι με το «Mitsotakis trade» και το «Mitsotakis effect» τρελαίνονται και δεν μπορούν να καταλάβουν πώς και γιατί έχασαν αυτή τη δυνατότητα και αυτή την ευκαιρία”.

Τίποτε δεν έχει αλλάξει στα στοιχεία της ελληνικής οικονομίας που να δικαιολογεί αυτό το “trade”. Η μόνη εξήγηση είναι ότι οι καπιταλιστές ελπίζουν ότι μια εκλογική νίκη της ΝΔ θα

σπάσει το ηθικό του κόσμου που αντιστέκεται. Αυτό εννοούν καθώς μιλούν για “μείωση του πολιτικού κινδύνου”. Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να δώσει απάντηση. Πρώτα απ’ όλα επειδή όλα αυτά τα χρόνια σαν κυβέρνηση υπηρέτησε τα ίδια συμφέροντα. Ο Τσακαλώτος έφτιαξε τις προϋποθέσεις για το Mitsotakis trade.

Ακόμα και στο στενά εκλογικό πεδίο, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει απάντηση. Η κούφια ρητορική περί προοδευτικής αντιδεξιότητας συμμαχίας δεν σταματάει την επίθεση που ξεδιπλώνεται. Χρειάζεται καθαρή ταξική απάντηση. Αυτό σημαίνει τρία πράγματα.

Πρώτο, κινηματική δράση εδώ και τώρα και όχι απλά προεκλογικές συγκεντρώσεις. Κλιμάκωση της απεργιακής δράσης ενάντια στις απολύσεις, στις ιδιωτικοποιήσεις, στις περικοπές, όπως κάνουν οι απεργοί στην Πειραιώς, στη ΔΕΠΑ, στην ιδιωτική Υγεία. Στους δρόμους ενάντια στους φασίστες, για να μείνει η Χρυσή Αυγή και ο Βελόπουλος εκτός Βουλής. Μαζικό Pride αυτό το Σάββατο.

Δεύτερο, αντικαπιταλιστικό εναλλακτικό πρόγραμμα για τον έλεγχο της οικονομίας από τον κόσμο της δουλειάς που παράγει τον πλούτο και όχι από τα αρπακτικά. Τα ημίμετρα της ρεφορμιστικής διαχείρισης απέτυχαν, ο μόνος τρόπος να ξεφύγουμε από το σφαγείο με τα “πρωτογενή πλεονάσματα” είναι να πάψουμε να πληρώνουμε το χρέος και να πάρουμε τον έλεγχο των τραπεζών.

Και τρίτο, ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στις κάλπες και στη δράση, γιατί είναι εκείνο το κομμάτι της Αριστεράς που έχει δείξει στην πράξη ότι αγωνίζεται για όλα αυτά. Αυτός είναι ο δρόμος για να ανατρέψουμε την επίθεση που θέλει να κλιμακώσει ο Μητσοτάκης.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

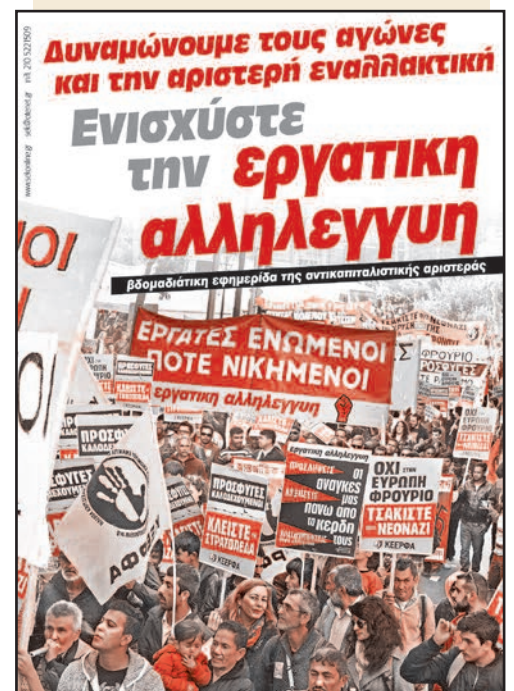
Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγυή

Στα 29.100 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγυής με τα 3.650 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε τους Γιάννη Μ., Ζαννέτα Α., Δημήτρη Ζ., Κώστα Κ., Ντίνο Σ., Αγγελική Α. και Τάσο Α. που γράφτηκαν συνδρομητές.

Καθώς και τις συντρόφισσες και τους συντρόφους για τις προσωπικές τους ενισχύσεις: από 50 ευρώ Γιώργος Τ., Μαρία Π., Κώστας Δ., Ελένη Σ., Βασίλης Μ., Άγγελος Μ., Νίκος Χ., Κώστας Π. και Δέσποινα Κ., Σπύρος Κ. 40 ευρώ, από 30 Γιώργος Β. και Τάσος Ν., από 20 ευρώ Φώτης Σ., Κώστας Σ., Βασίλης Δ., Χάρης Ε., Σωτήρης Δ., Δήμητρα Σ. και Λουκάς Ζ.

Στόχος 50.000 €

ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Συνέχεια από τη σελ. 2

6. Η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ χαιρετίζει τις χιλιάδες συντρόφισσες και συντρόφους που έδωσαν με αυταπάρνηση τη μάχη των εκλογών. Κατάφερε με τη συσπείρωση πάνω από 2.300 αγωνιστών στα ψηφοδέλτια των αντικαπιταλιστικών κινήσεων, την ανάπτυξη και διεύρυνση της παρέμβασής της σε περισσότερους δήμους, με πλήρη ψηφοδέλτια σε 12 περιφέρειες. Εκλέγει, σχεδόν παντού όπου κατέβηκε, περιφερειακούς και δημοτικούς συμβούλους, περισσότερους από κάθε άλλη φορά. Είναι παρούσα στη μάχη την επόμενη μέρα.

Όμως ούτε η αντικαπιταλιστική Αριστερά κατόρθωσε να αυξήσει τις δυνάμεις της, αντίθετα σημείωσε κι αυτή υποχώρηση και στις τρεις κάλπες. Δεν μπόρεσε να γίνει «πόλος έλξης» του απογοητευμένου κόσμου που εγκατέλειψε τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να στραφεί η δυσaréσκεια σε αριστερή ανατρεπτική κατεύθυνση, όπως είχε θέσει σαν στόχο. Δεν αγνοούμε αυτό το αποτέλεσμα. Αντίθετα δεσμευόμαστε ότι η συντροφική συζήτηση για τις αιτίες του θα γίνει μέσα στο πλαίσιο της προσπάθειας ενοποίησης των δυνάμεων και των παρεμβάσεών μας στις σκληρές πολιτικές μάχες που έρχονται. Το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δηλώνει παρών και μάχιμο.

7. Ενόψει του δεύτερου γύρου των αυτοδιοικητικών εκλογών την ερχόμενη Κυριακή η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί σε μαζική καταδίκη των μνημονιακών πολιτικών και υποψηφίων, των υποψηφίων ΝΔ, ΚΙΝΑΛ και ΣΥΡΙΖΑ, όλων όσων θέλουν να διαχειριστούν τα επιχειρηματικά συμφέροντα και την κοινωνική λεηλασία του ευρωμνημονιακού καθεστώτος.

Παρά τις σοβαρές πολιτικές μας διαφορές με την ηγεσία του ΚΚΕ, την ανθενωτική στάση του απέναντι στην αντικαπιταλιστική Αριστερά και τη διαχείριση των δήμων, που στις περισσότερες περιπτώσεις δεν ξεπερνάει τα σημερινά ασφυκτικά όρια του Καλλικράτη, καλούμε τους εργαζόμενους να υπερψηφίσουν τους υποψηφίους της Λαϊκής Συσπείρωσης στο δεύτερο γύρο, να διεκδικήσουν μια πραγματική άλλη πολιτική, να αναπτύξουν την κοινή δράση μέσα στους αγώνες.

Με μαχητικότητα και αισιοδοξία στις 7 Ιούλη

8. Θα δώσουμε με μαχητικότητα και αισιοδοξία τη μάχη των βουλευτικών εκλογών της 7 Ιούλη. Θα παρέμβουμε σε αυτή την αναμέτρηση ενάντια στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τη ΝΔ, διεκδικώντας η οργή του κόσμου να μην πωsgυρίσει στα δεξιά. Για να δυναμώσουμε τις ιδέες της Αριστεράς, ιδιαίτερα της ανατρεπτικής και το κίνημα που μπορεί να ακυρώσει τα σχέδια του οποιοδήποτε κυβερνητικού διαχειριστή αναδειξουν οι κάλπες.

Βασικό σύνθημα επομένως στην εκλογική μάχη είναι: «αγώνας ενάντια στον ευρωμνημονιακό μονόδρομο και τα ψεύτικα εκβιαστικά διλήμματα ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ, με μαχητική, ενωτική, λαϊκή αντιπολίτευση και ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά».

Στα εκβιαστικά διλήμματα και τα «δημοκρατικά προσκλητήρια» του Τσίπρα απαντάμε ότι η μόνη δύναμη που μπορεί να τσακίσει τις αστικές επιθέσεις, που θέλει να επιταχύνει η ΝΔ του Μητσοτάκη, είναι οι αγώνες μας, η δύναμη της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Δυνατή αντικαπιταλιστική Αριστερά σημαίνει δύναμη για το κίνημα, για την εργατική λαϊκή αντιπολίτευση που μπορεί να σφραγίσει τις εξελίξεις. Σημαίνει σύγκρουση με το σύστημα της εκμετάλλευσης, της κρίσης του ρατσισμού, του σεξισμού.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σ’ αυτή την εκλογική μάχη επιδιώκει και παίρνει πρωτοβουλίες για να πετύχει πλατιά συσπείρωση δυνάμεων με τα μάτια στραμμένα στην επόμενη μέρα του κινήματος και της Αριστεράς. Απευθυνόμαστε στους αγωνιστές/τριες και τις δυνάμεις που συμμετείχαν ή στήριξαν τα ψηφοδέλτια των ευρωεκλογών, των δημοτικών, και περιφερειακών εκλογών, σε όλο το δυναμικό της μαχόμενης Αριστεράς, με στόχο να ενισχυθεί αποφασιστικά η κοινή δράση στους αγώνες που έρχονται, να ανοίξει ένας μεγάλος διάλογος για την ανατρεπτική αντικαπιταλιστική αντιιμπεριαλιστική Αριστερά που απαιτεί η εποχή μας και να δώσουμε μαζί τη μάχη των εκλογών της 7 Ιούλη.

Τίποτα δεν έχει τελειώσει, μπορούμε να ακυρώσουμε τα σχέδιά τους!

Κρίση στο ΚΙΝΑΛ

Το 7,72% που πήρε το ΚΙΝΑΛ στις πρόσφατες ευρωεκλογές αντιμετωπίστηκε σαν επιτυχία από τη Φώφη Γεννηματά. Πεσμένο συγκριτικά με το 8% που είχε πάρει στις προηγούμενες ευρωεκλογές και μιάμιση μονάδα υψηλότερο από το 6,29% των βουλευτικών του Σεπτεμβρίου του 2015, το ποσοστό αυτό ανέβασε το ΚΙΝΑΛ στην τρίτη θέση. Δεν πέρασε όμως μια βδομάδα και Γεννηματά-Βενιζέλος οδηγήθηκαν σε ρήξη.

Προς το παρόν τον Βενιζέλο στην έξοδό του από το ΚΙΝΑΛ έχουν ακολουθήσει λίγα στελέχη, αλλά τη “δυσφορία” του εξέφρασε ο Σημίτης, ενώ ο Λοβέρδος δήλωσε: «Δεν τελείωσε ο κ. Βενιζέλος, έχει θεσμικό μέλλον». Οι επόμενες μέρες θα δείξουν αν η ρήξη Γεννηματά-Βενιζέλου θα δημιουργήσει στο ΚΙΝΑΛ περισσότερα προβλήματα από αυτά που ήθελε να λύσει.

Εκ μέρους της Γεννηματά η κίνηση σηματοδοτεί μια προσπάθεια για κέρδιμα ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Με την αποχώρηση Βενιζέλου η Γεννηματά θέλει να στείλει το μήνυμα ότι πέταξε ένα “βαρίδι” ταυτισμένο με την συγκυβέρνηση Σαμαρά και τα μνημόνια – που επιπλέον για ένα κομμάτι πρώην ΠΑΣΟΚων είναι αυτός που “έφαγε” τον ΓΑΠ το 2011. Έτσι ελπίζει να βγει από τις βουλευτικές εκλογές με ένα αυξημένο ποσοστό.

Από την άλλη βέβαια ο Βενιζέλος μοιάζει να περίμενε να βεβαιωθεί για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ για να αποχωρήσει. Οι δηλώσεις του ότι «αντί να μετέχουμε στο στρατόπεδο της νίκης, κρατάμε το χέρι του ΣΥΡΙΖΑ» και «στη Νέα Δημοκρατία τον σέβονται σε αντίθεση με το ΚΙΝΑΛ» δείχνουν ξεκάθαρα τη στρατηγική του για την επόμενη μέρα των εκλογών, μια ακόμη συγκυβέρνηση με τη ΝΔ. Όπως κι αν εξελιχθεί η κρίση στο ΚΙΝΑΛ προεκλογικά, σίγουρα θα γίνει μεγαλύτερη μετά τις εκλογές.

“Πατριωτική” κατάρρευση της Λαϊκής Ενότητας

Η αδυναμία των κομμάτων που βρίσκονται στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ να κερδίσουν από την δυσaréσκεια απέναντι στην κυβερνητική πολιτική που ακολούθησε η κυβέρνηση της “πρώτης φοράς αριστερά”, εκφράστηκε με τον πιο κραυγαλέο τρόπο στα ποσοστά της ΛΑΕ. Σαν μια δύναμη προερχόμενη από τους κόλπους του ΣΥΡΙΖΑ και έχοντας τις καλύτερες προσβάσεις στη βάση του κόμματος, η ΛΑΕ “πέτυχε” από 2,86% και 155.320 ψήφους στις βουλευτικές του 2015 να έχει τη μεγαλύτερη πτώση στο 0,56% και στις 31.674 ψήφους στις πρόσφατες ευρωεκλογές.

Την πολιτική ευθύνη για το “οδυνηρό αποτέλεσμα” ανέλαβε στην εισήγησή του στην Κ.Ε της ΛΑΕ ο Παναγιώτης Λαφαζάνης παραιτούμενος από τη θέση του Γραμματέα. Στην εισήγηση ανέπτυξε και τους λόγους του κακού αποτελέσματος της ΛΑΕ προτείνοντας περισσότερο “ρεαλισμό” και “πατριωτισμό”. Όπως ανέφερε ανάμεσα σε άλλα:

“Η Αριστερά στην χώρα μας και μέσα σε αυτήν και η ΛΑΕ, οφείλει να επαναθεμελιωθεί εκ βάθρων και χωρίς αναστολές ... αναζητώντας νέους αποτελεσματικούς και βιώσιμους δρόμους μετασχηματισμού, χωρίς τα δογματικά βαρίδια και στερεότυπα του παρελθόντος... Η Αριστερά ή θα καταβληθεί εκ νέου ως η κατ’εξοχήν βαθιά πατριωτική δύναμη της εθνικής μας ζωής ή θα πνιγεί βαλτωμένη στην αναξιοπιστία και σε μύριες ανεπίλυτες αντιφάσεις.

Η αναφορά της Αριστεράς στον πατριωτισμό δεν μπορεί να είναι αισχυντηλή και ενοχική, δεν μπορεί να θεωρείται

ολίσθημα, αν όχι και παρέκκλιση από τις αρχές μας... όταν προσωπικά διαρκώς εκφωνούσα μια άποψη εναντίον αυτής της Συμφωνίας (Πρεσπών) μια άποψη που είχε αρχή, μέση και τέλος, δεχόμενα καταιγιστικά πυρά και εύκολες κατηγορίες για εθνικισμό, οι οποίες συχνά έφταναν από επαγγελματικά αριστερόμετρα σε πρωτοφανείς συκοφαντικές κατηγορίες, οι οποίες, δυστυχώς, έβρισκαν έδαφος στις γραμμές των άλλων συνιστωσών της ΛΑΕ αλλά ακόμα και του Αριστερού Ρεύματος. Λυπάμαι ειλικρινά”.

Η εξήγηση γι’ αυτό το αποτέλεσμα βρίσκεται ακριβώς στους αντίθετους λόγους από αυτούς τους οποίους εντοπίζει ο Π. Λαφαζάνης. Η αντίθεση από εθνικιστική σκοπιά στη Συμφωνία των Πρεσπών, ακόμη χειρότερα η αμφιλεγόμενη στάση του απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το μακεδονικό αλλά και η ανοχή απέναντι σε ακροδεξιές πρωτοβουλίες που καλύπτονταν από το μανδύα του “πατριωτισμού” απομάκρυνε κόσμο της αριστεράς από την ΛΑΕ. Το ίδιο πέτυχαν και οι καταγγελίες για “υποχωρητικότητα” της κυβέρνησης ΣΥ-

ΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στα ελληνοτουρκικά, την ίδια στιγμή που αυτή όξυνε με επιθετικές πρωτοβουλίες τους επικίνδυνους ανταγωνισμούς στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Αν προσθέσει κανείς δίπλα σε αυτήν την δεξιά στροφή της ΛΑΕ τη σχεταριστική στάση της ηγεσίας της απέναντι στον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ (από καταγγελία σε καταγγελία χωρίς ποτέ να πάρει έστω και μια κινηματική πρωτοβουλία που να τραβήξει τη βάση στο δρόμο και να ανοίξει το διά-

λογο μαζί της) αλλά και την εναλλακτική που πρότεινε απέναντι στα μνημόνια (μια άλλη “πατριωτική” πολιτική διαχείρισης και συνεργασιών στα πλαίσια του ελληνικού καπιταλισμού) μπορεί να δει τους λόγους για το εκλογικό της αποτέλεσμα.

Είναι λόγοι που τους μοιράζεται με τον Μελανσόν στη Γαλλία ή την Βάγκενεχτ στη Γερμανία, ηγέτες της αριστεράς που επίσης είχαν πώση στις πρόσφατες ευρωεκλογές αναζητώντας “ρεαλιστικές” λύσεις στα πλαίσια των “υπαρκτών συσχετισμών”, ενώ από την άλλη υποκύπτουν στις “πατριωτικές” πιέσεις ή στις κυρίαρχες αντιμεταναστευτικές ατζέντες.

Τα “βαρίδια” και τα “στερεότυπα” του παρελθόντος που θέλει να ξεφορτωθεί ο Π.Λαφαζάνης δίνουν ένα σαφές στίγμα της πολιτικής κατεύθυνσης που θέλει να χαράξει. Γι’ αυτό και η προοπτική για τους αγωνιστές-τριες και εκείνες τις δυνάμεις που συγκρούστηκαν με τις δεξιόστροφες επιλογές της ηγεσίας της ΛΑΕ είναι στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είναι στο μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Γ.Π.

“Θρίαμβοι” με 65% αποχή έχουν κοντά ποδάρια

Η Νέα Δημοκρατία στην απόπειρά της να φουσκώσει όσο το δυνατόν γίνεται τα πανιά της ενόψει των επερχόμενων βουλευτικών εκλογών, επιχειρεί να παρουσιάσει μια εικόνα “θριάμβου” για τα αποτελέσματα του β’ γύρου των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών. Ο χάρτης βάφτηκε για δεύτερη φορά “μπλε με ακόμη πιο μεγάλα ποσοστά” είναι το επιχείρημα καθώς στις περισσότερες περιφέρειες και τους μεγαλύτερους και περισσότερους δήμους η ΝΔ κατάφερε να εκλέξει τους δικούς της υποψήφιους.

Στην πραγματικότητα, τα αποτελέσματα του β’ γύρου επιβεβαιώνουν σε ένα βαθμό το προβάδισμα της ΝΔ που καταγράφηκε στις πρόσφατες ευρωεκλογές, αλλά απέχουν από το να αποτελούν “θρίαμβο” ή έστω επιβεβαίωση ότι θα καταφέρει να πάρει την αυτοδυναμία στις βουλευτικές εκλογές. Κοιτάζοντας τα αποτελέσματα η αιτία είναι προφανής και ονομάζεται αποχή.

Στην περιφέρεια Αττικής στο β’ γύρο απείχε το 58,74% των ψηφοφόρων ενώ στον α’ γύρο η αποχή ήταν 41,14%. Το χρυσοποίκιλτο 65% του Πατούλη στο β’ γύρο είναι τόσο αληθινό

όσο και το κιτς της οικογενειακής θαλπωρής που τόσα χρόνια τώρα πλασάρει εν είδει προεκλογικής εκστρατείας. Στο Δήμο της Αθήνας σε μια άλλη οικογενειακή ιστορία που εξελίχθηκε την Κυριακή το βράδυ στα “δελτία ειδήσεων” -Σία μου, Ντόρα μου, Κώστα μου, Κούλη μου- η αποχή ήταν 66,6%. Το 65% του Μπακογιάννη στο β’ γύρο μεταφράζεται σε μόλις 8.000 επιπλέον ψήφους από αυτές που πήρε στον α’ γύρο με ποσοστό 42,65% - και με τον Ηλιόπουλο του ΣΥΡΙΖΑ, παρότι χαμένος, να παίρνει στο β’ γύρο 16.000 επιπλέον ψήφους. Προφανώς κόσμος που ψήφισε ΚΚΕ στον α’ γύρο, ψήφισε Ηλιόπουλο στον δεύτερο.

Παρόμοια ποσοστά αποχής είχαμε και σε άλλες περιφέρειες, στην Ανατολική Μακεδονία - Θράκη (59,64%), στο Βόρειο Αιγαίο, (66,55%), στη Δυτική Ελλάδα (54,19%), στα Ιόνια (61,26%), στην Πελοπόννησο (60,11%) ενώ στο δήμο Θεσσαλονίκης απείχε το 62% και στο δήμο Πειραιά το 65,7%. Ποσοστά αποχής που σε κάθε άλλη περίπτωση θα είχαν στα ΜΜΕ φορσέ τίτλο “νικητής για ακόμη μια φορά η αποχή”, αποσιωπώντας προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολιτικοί σχεδιασμοί της ΝΔ.

Η αποχή στο β’ γύρο μπορεί να φουσκώνει

ψεύτικα τα ποσοστά της ΝΔ, όμως δεν παύει να είναι πραγματική. Αυτό αφορά σαν πρόβλημα εν μέρει τη ΝΔ που δημοσκοπικά είχε ήδη εδώ και μήνες εξασφαλίσει μια πολύ υψηλή συσπείρωση των ψηφοφόρων της και κυνηγάει το κάτι παραπάνω για την αυτοδυναμία.

Εμπειρίες

Αλλά αφορά κυρίως τον ΣΥΡΙΖΑ και την αδυναμία του να συσπειρώσει όλον εκείνο τον κόσμο που τον έφερε στην πρώτη θέση και στην κυβέρνηση το 2015. Αφενός γιατί ένας κόσμος, έχοντας τις εμπειρίες της μνημονιακής κωλοτούμπας, της γενικής πολιτικής κατρακύλας του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και της δικής του καθημερινότητας, δεν τοιμπάει στην επιστροφή στην “κανονικότητα” του Τσίπρα. Αφετέρου γιατί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ μοιάζει εντελώς παραδομένη απέναντι στις δυνάμεις της δεξιάς και εκείνες του ΠΑΣΟΚ που ακονίζουν νύχια και δόντια για να επιστρέψουν στους θρόνους που θεωρούσαν ανέκαθεν δικούς τους και έχασαν μετά το 2014.

Με πρώτο-πρώτο τον Τσίπρα η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ αποδέχθηκε την ήττα και έσπευσε αμέσως μετά το αποτέλεσμα της πρώτης Κυ-

ριακής να καλέσει στα γρήγορα εκλογές υπονομεύοντας έτσι τους δικούς του υποψήφιους ενόψει του β’ γύρου των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών. Αμέσως μετά την ήττα την δεύτερη Κυριακή, ο Τσίπρας έσπευσε να συγχαρεί τους Πατούληδες και τους Μπακογιάννηδες για τη νίκη τους, με τη Δούρου και τον Ηλιόπουλο να κάνουν δηλώσεις για μια καλή “συνεργασία” και “συνεννόηση” στα νέα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια. Αν με αυτόν τον τρόπο ελπίζουν να κάνουν την “αναστροφή” στις 7 Ιούλη εκεί στην Κουμουνδούρου είναι βαθιά γελασμένοι.

Για όλους εκείνους και εκείνες που δεν θέλουν να δουν τις συνέπειες μιας διαφαινόμενης άνευ όρων παράδοσης της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στους Πατούληδες και τους Μητσοτάκηδες, η μόνη αξιόπιστη εναλλακτική είναι αυτή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Και μπροστά στις εκλογές με ψήφο στην ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ και αμέσως μετά συνεχίζοντας τη μάχη ενάντια στην λιτότητα, τον αυταρχισμό, το ρατσισμό και την φασιστική απειλή, όποια κυβέρνηση και αν τελικά αναλάβει να συνεχίσει το έργο της προηγούμενης.

Ένα από τα λίγα αποτελέσματα του β’ γύρου των δημοτικών εκλογών που έσπαγε το κλισέ του “χάρτη που βάφτηκε μπλε” σε δήμους και περιφέρειες ήταν αυτό της επιτυχίας του ΚΚΕ και της επανεκλογής του Πελετίδη στην Πάτρα με το συντριπτικό ποσοστό 70,91% και 54.672 ψήφους.

Ήταν ο μοναδικός από τους 5 συνολικά δήμους που διεκδικούσε το ΚΚΕ στον β’ γύρο των δημοτικών εκλογών που κατάφερε να κερδίσει καθώς στην Πετρούπολη (49,01%), στο Χαϊδάρη (48,02%), στην Καισαριανή (47,18%) και στην Ικαρία (42,82%) οι υποψήφιοί του έχασαν - σε κάθε περίπτωση με υψηλά ποσοστά- τη μάχη του β’ γύρου.

Στη δήλωσή του για τα αποτελέσματα ο γγ του ΚΚΕ **Κουτσούμπας** ανέφερε: «Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους και όλες, όσοι και όσες στήριξαν σήμερα τους συνδυασμούς της “Λαϊκής Συσπείρωσης”. Στο δήμο Πάτρας, όπου επανεκλέγεται δήμαρχος ο Κώστας Πελετίδης, με μεγαλύτερη δύναμη και ορμή, με νέες δυνάμεις, συνεχίζουμε την αγωνιστική πορεία... αλλά και στους υπόλοιπους δήμους, από θέση αντιπολίτευσης πλέον, θα δώσουμε τη μάχη για τις μεγάλες λαϊκές ανάγκες, με όλους και όλες, όσοι και όσες συμπορεύτηκαν μαζί μας, πλαισίωσαν τα αγωνιστικά ψηφοδέλτιά μας».

Σχετικά με τις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές κάλεσε σε ενίσχυση του ΚΚΕ σημειώνοντας ότι «η ψήφος όχι μόνο των κομμουνιστών, αλλά όλων των αριστερών, των προοδευτικών ανθρώπων, των ανθρω-

Το μήνυμα της Πάτρας

πων της δουλειάς και του μόχθου, δεν πρέπει αυτήν τη φορά να σκορπιστεί δεξιά ή αριστερά, σε κόμματα που κυβέρνησαν, σε πρόσωπα που διέτελεσαν υπουργοί, που μας μάτωσαν όλα αυτά τα χρόνια με την πολιτική τους, σε αναχώματα και επιλογές που με άλλα συνθήματα υπηρετούν όμως την ίδια πολιτική».

Τα αποτελέσματα του ΚΚΕ στην Πάτρα, αλλά και οι δηλώσεις του Κουτσούμπα έρχονται σε σύγκρουση με τη συνολική ανάλυση του ΚΚΕ όλα τα τελευταία χρόνια περί “αρνητικών συσχετισμών”. Αν είναι τόσο “αρνητικοί” οι συσχετισμοί, τότε πώς το ΚΚΕ καταφέρνει να έχει 70% στην Πάτρα;

Την εξήγηση τη δίνουν αρκετά εύκολα οι αριθμοί: Στον Α’ γύρο των δημοτικών εκλογών ο Πελετίδης είχε λάβει 40.489 ψήφους και ποσοστό

40,60%. Την ίδια μέρα, στις ευρωεκλογές το ποσοστό του ΚΚΕ στην πόλη της Πάτρας ήταν 7,62% και 7.676 ψήφοι, του ΣΥΡΙΖΑ 32,15% και 32.383 ψήφοι, του ΠΑΣΟΚ 8,57% και 14.288 ψήφοι.

Είναι ηλίου φαινότορο ότι χιλιάδες ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ έκαναν την επιλογή στον πρώτο γύρο να ψηφίσουν Πελετίδη και ακόμη περισσότεροι στο δεύτερο γύρο. Στο β’ γύρο ο Πελετίδης είχε την δημόσια κριτική στήριξη της **Ανταρσίας στην Πάτρα** με 464 ψήφους και της **Ανυπόταχτης Πολιτείας** με 1429 ψήφους. (Η **Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Πάτρα** υιοθέτησε τη γραμμή “στο β’ γύρο των δημοτικών εκλογών καταψηφίζουμε τις δυνάμεις του αστικού πολιτικού συστήματος, είμαστε αντίθετοι σε κάθε μορφή διαχείρισης που αναπα-

ράγει το αντιδραστικό πλαίσιο λειτουργίας του”, ενώ ο υποψήφιος που στήριζε ο ΣΥΡΙΖΑ κάλεσε σε ψήφο κατά συνείδηση).

Αριστερές ψήφοι

Από που ήρθαν λοιπόν οι ψήφοι που έδωσαν τη συντριπτική νίκη στον Πελετίδη και στο β’ γύρο αν όχι από τους αγωνιστές-τριες της υπόλοιπης αριστεράς, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, της ΛΑΕ, από “όλους τους ανθρώπους, τους προοδευτικούς ανθρώπους, τους ανθρώπους της δουλειάς και του μόχθου”, για να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια του Δ Κουτσούμπα; Αν όχι δηλαδή, από αυτόν τον ίδιο κόσμο που το ΚΚΕ εδώ και χρόνια με ξεχωριστές συγκεντρώσεις και με μια σχεταριστική πολιτική καταγγελιών κάθε είδους, επιδιώκει να κατατάξει στο “σύστημα” και στην

άλλη πλευρά του οδοφράγματος;

Η επιτυχία του Πελετίδη στην Πάτρα είναι η εξαίρεση που αποδεικνύει στην πράξη πόσο λάθος είναι και η παγιωμένη ανάλυση των “αρνητικών συσχετισμών” αλλά και η σχεταριστική τακτική που τη συνοδεύει εκ μέρους της ηγεσίας του ΚΚΕ απέναντι στην υπόλοιπη αριστερά. Μια σχεταριστική πολιτική που σε δήμους που στο β’ γύρο παίζονταν ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και άλλο υποψήφιο μεταφράστηκε σε άρνηση να πάρει μια κριτική θέση υποστήριξης. Στο Πέραμα, π.χ. όπου ο **Γ. Λαγουδάκης** που υποστηριζόταν από τον ΣΥΡΙΖΑ (δεύτερος με 26% στον Α’ γύρο) πήρε τελικά την πρωτιά στον δεύτερο γύρο - επίσης ηλίου φαινότορο, με την υποστήριξη των αγωνιστών-τριών άλλων αριστερών ρευμάτων και του ΚΚΕ.

Σε κάθε περίπτωση, η ανάγκη του κόσμου του αγώνα, της αριστεράς και της ριζοσπαστικοποίησης να απαντήσει στέλνοντας μήνυμα αντίστασης και τη μέρα της κάλπης στις επιθέσεις της άρχουσας τάξης - αυτή είναι η δύναμη που χαρίζει εκλογικές επιτυχίες το 2015 στο ΣΥΡΙΖΑ ή χθες στον Πελετίδη. Η ηγεσία του ΚΚΕ χρειάζεται να αποδείξει από δω και πέρα δυο πράγματα: πρώτον ότι πήρε το μήνυμα για τη σημασία της ενωτικής κοινής δράσης και δεύτερον ότι είναι σε θέση να αξιοποιήσει τις εκλογικές νίκες καλύτερα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Πελετίδης έχει την ευκαιρία να σπάσει τα όρια της διαχείρισης και σε μια τέτοια προσπάθεια θα βρει σίγουρα στήριξη.

Γιώργος Πίπτας

ΑΓ. ΟΛΓΑ

Εκλογές πραγματοποιούνται στο σωματείο των εργαζόμενων στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα την Τρίτη 11 Ιούνη. Είναι εκλογές που έρχονται μετά τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και μετά τις ευρωεκλογές που έδειξαν τι ακριβώς έχει συμβεί με το ΣΥΡΙΖΑ. Την αδυναμία του να κάνει αντιδεξιά πολιτική χαρίζοντας τα πάντα στη ΝΔ.

Ταυτόχρονα ένας ολόκληρος κόσμος προσπαθεί να δει τι πρέπει να κάνει την επόμενη μέρα. Στο Αγ. Όλγα έχουμε να δώσουμε μια δύσκολη μάχη. Στην πραγματικότητα το σωματείο δεν έκανε τίποτα πολύ καιρό τώρα και αυτός είναι ο λόγος που θέλουμε να κατεβάσουμε ένα μαχητικό ψηφοδέλτιο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Για να μπορέσουμε να αλλάξουμε το ίδιο το σωματείο και να δώσουμε μάχες στο πλευρό των συναδέλφων.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουμε σημαντικά δείγματα γραφής και ανταπόκρισης από τους συναδέλφους. Το είδαμε στην προσπάθεια να οργανώσουμε την Απεργιακή 8 Μάρτη – Παγκόσμια Ημέρα της γυναίκας.. Το είδαμε με τις αντιφασιστικές εκδηλώσεις της ΚΕΕΡΦΑ. Το είδαμε στις κινητοποιήσεις για να μην χάσουν τη δουλειά τους οι επικουρικοί και οι εργαζόμενοι με προγράμματα ΟΑΕΔ.

Πιάνουμε το νήμα αυτών των αγώνων για να μπορέσουμε να συσπειρώσουμε έναν κόσμο που έδωσε αυτές τις μάχες το προηγούμενο διάστημα μαζί με εμάς. Την Πέμπτη λήγει η προθεσμία για την κατάθεση ψηφοδελτίων και θα καταθέσουμε ένα μαχητικό ψηφοδέλτιο, διεκδικώντας ότι θα έχουμε τη φωνή των αγώνων και μέσα στο ΔΣ του σωματείου των εργαζόμενων στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα.

Μιχάλης Βερβέρης

εργαζόμενος στο Αγ. Όλγα

μέλος του Συντονιστικού των Νοσοκομείων

ΥΠΠΟ

Την Τετάρτη 12 Ιουνίου στην Τεχνόπολη γίνονται οι εκλογές του ενιαίου συλλόγου υπαλλήλων ΥΠΠΟ Αττικής και νήσων.

Οι εκλογές έχουν ιδιαίτερη σημασία μετά τις ευρωεκλογές και είναι μεγάλη ευκαιρία για να επικοινωνήσουμε με όλους τους συναδέλφους και να δυναμώσουμε τις θέσεις των αγωνιστών στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου. Έχουμε να δώσουμε τη μάχη για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων, τη διεκδίκηση του 13ου και 14ου μισθού που τους εξαφάνισαν τα μνημόνια, την απαξίωση της δουλειάς μας μέσα από τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις. Στις εκλογές παίρνουμε μέρος με το ψηφοδέλτιο της Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης (ΕΑΚ).

Σταυρούλα Ψυχογιπούλου,

Αντώνης Φώσκολος

υποψήφιοι με την (ΕΑΚ)

* Την ετήσια τακτική του συνέλευση πραγματοποιεί ο σύλλογος εργατοτεχνιτών του ΥΠΠΟ την Πέμπτη 6/6 στις 10πμ στο ξενοδοχείο Τιτάνια.

ΔΗΜΟΙ STOP στην κοροϊδία

Πανελλαδική στάση εργασίας 8πμ-12μ καλούσε η ΠΟΕ-ΟΤΑ την Τετάρτη 5 Ιούνη με κεντρικό αίτημα να βγουν τα αποτελέσματα του ΑΣΕΠ. Με την υπόσχεση ότι τα αποτελέσματα του ΑΣΕΠ θα ανακοινώνονταν το απόγευμα της Τρίτης 4/6, μια μέρα πριν την απεργία, η ΠΟΕ-ΟΤΑ ανέστειλε τελικά τη στάση εργασίας. Σύμφωνα με την ανακοίνωσή της, η στάση εργασίας μεταφέρεται στην Πέμπτη 6/6 σε περίπτωση που τα αποτελέσματα δεν ανακοινωθούν μέχρι και την Τετάρτη το πρωί.

“Επρεπε να γίνει αυτή η κινητοποίηση γιατί μοναχά με απεργιακή πίεση μπορούμε να ανοίξουμε τα εργασιακά μας ζητήματα. Αυτό που επιβεβαιώνεται στην πράξη είναι ότι όλο αυτό τον καιρό παίζανε με γραφειοκρατικά κωλύματα που δεν ίσχυαν. Κράτησαν τόσο κόσμο στην ομηρία, άλλους τους έβαλαν σε προσωρινούς πίνακες και σήμερα τους απολύουν, άλλους του κράτησαν με ασφαλιστικά μέτρα. Τώρα φτάσαμε στο σημείο να έχει παγώσει ακόμα και η προκήρυξη που ξεκίνησε το 2017”, τόνισε στην ΕΑ ο **Νίκος Χατζάρας**, μέλος του ΔΣ του σωματείου εργαζόμενων στο δήμο Αμπελόκηπων Μενεμένης και του ΔΣ του Συλλόγου των εργαζόμενων στο Βοή-

θεια στο Σπίτι (ΒοΣ) Κεντρικής Μακεδονίας.

“Όλα αυτά δείχνουν ότι οι δήμοι θα συνεχίσουν να υποφέρουν από την έλλειψη προσωπικού. Από τη δική μας μεριά δεν μπορούμε να μείνουμε μόνο στο αίτημα για την ανακήρυξη των προσλήψεων. Χρειάζεται από τη μεριά της ΠΟΕ-ΟΤΑ να συμπληρωθεί με το αίτημα για νέες μόνιμες μαζικές προσλήψεις και για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.

Βοήθεια στο Σπίτι

Κάτι παρόμοιο αντιμετωπίζουμε και εμείς από το ΒοΣ αφού δεν έχει βγει καν ακόμα η προκήρυξή μας. Ψηφίστηκε στη βουλή τον Δεκέμβρη, έχουμε φτάσει Ιούνη και ακόμα περιμένουμε. Από τη δική μας μεριά καλέσαμε συνέλευση την Τρίτη 4/6 για τους εργαζόμενους στο **Βοήθεια στο Σπίτι Κεντρικής Μακεδονίας** για να οργανώνεται η συνέχεια. Το παράδειγμα της ΠΟΕ-ΟΤΑ που βγάζει προεκλογική κινητοποίηση είναι καλό και χρειάζεται να το απλώσουμε και να βγάλουμε και τους άλλους στο δρόμο”, ανέφερε ο Ν. Χατζάρας.

“Τελικά αποδείχθηκε ότι ο διαγωνισμός αυτός ήταν ένας ελιγμός για να αποφύγει η κυβέρνηση την πίεση της μεγάλης απεργίας που απαιτούσε τη μόνιμη δουλειά”, αναφέρε-

ται στην προκήρυξη που εξέδωσε το αντικαπιταλιστικό **Δίκτυο Εργαζόμενων στους ΟΤΑ “Η Σκουπιδιάρα”**. Χρειάζεται να πιάσουμε ξανά το νήμα εκείνης της δυνατής απεργίας διαρκείας.

Πάτρα

Τις κινητοποιήσεις τους συνεχίζουν οι απολυμένοι συμβασιούχοι-παρτασιούχοι του δήμου της Πάτρας που έχουν στήσει σκηνές και μαύρες σημαίες έξω από τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ στη λεωφόρο Γούναρη στο κέντρο της πόλης.

Εκπρόσωποι από την **Ανταρσία στην Πάτρα** και την **Εργατική Αλληλεγγύη** βρέθηκαν πολλές φορές για να δείξουν την αλληλεγγύη τους και να συζητήσουν μαζί τους για την προοπτική της κλιμάκωσης του αγώνα τους.

“Συνολικά μιλάμε για 800 απολυμένους ενώ πάνω από 350 συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους. Συζητήσαμε μαζί τους τονίζοντας την αναγκαιότητα να συνδεθούν τόσο με τους χιλιάδες συμβασιούχους σε όλο το δημόσιο τομέα δίνοντας το παράδειγμα των ΟΑΕΔ των νοσοκομείων αλλά και των επικουρικών που πήραν παρατάσεις”, εξήγησε στην ΕΑ ο **Νεκτάριος Χάινταρ** από την Ανταρσία στην Πάτρα.

ΔΕΠΑ Μονιμοποιήσεις, τώρα!

Για δεύτερη εβδομάδα συνέχισαν την απεργία και τις κινητοποιήσεις τους οι εργολαβικοί εργαζόμενοι της ΔΕΠΑ που μπλόκαραν τους σταθμούς ανεφοδιασμού φυσικού αερίου σε Λεωφορεία (στην Ανθούσα) και σε απορριμματοφόρα (στα Λιόσια) δημιουργώντας μεγάλα προβλήματα με τις συγκοινωνίες και την αποκομιδή των σκουπιδιών.

Η απεργία έληξε στις 12 μέρες μετά από προσφυγή εργολάβων, με τις πλάτες της διοίκησης της ΔΕΠΑ, στα δικαστήρια τα οποία έβγαλαν την απεργία παράνομη και καταχρηστική παρόλο που είχε την κάλυψη και της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενέργειας (ΠΟΕ).

Ωστόσο η απεργία ανάγκασε τον υπουργό ενέργειας Σταθάκη να παραιτήσει τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΠΑ.

“Η απεργία μας είχε μεγάλη επιτυχία. Οι εργαζόμενοι βγήκαμε πιο δυνατοί και πιο οργανωμένοι. Λειτουργήσαν οι συνελεύσεις, οι περιφρουρήσεις και το σχέδιο μπλοκαρίσματος της διανομής”, τόνισε στην ΕΑ η **Νικόλ Αθανασοπούλου**, πρόεδρος του σωματείου των εργολαβικών της ΔΕΠΑ (ΣΕΦΑ-ΔΕΠΑ).

“Χρόνια παλεύουμε για την μονιμοποίησή μας. Τις απεργιακές κινητοποιήσεις τις έχουμε ξεκινήσει από το Νοέμβρη του 2017. Τώρα που μπλοκάραμε τους σταθμούς ανεφοδιασμού αναγκάστηκαν να μας ακούσουν.

Αυτή η απεργία ήταν πετυχημένη γιατί αναπτύχθηκε η ενότητα των εργαζόμενων σε όλα τα επίπεδα. Είδαμε την σημασία της περιφρούρησης και της αλληλεγγύης. Αν δεν τα είχαμε όλα αυτά θα ήταν δύσκολο να διαχειριστούμε μια τόσο μεγάλη κινητοποίηση.

Βάλαμε πίεση και μέσα στην ΟΣΥ γιατί χρειάζεται να κερδίσουμε την αλληλεγγύη και των εργαζόμενων στα

αστικά λεωφορεία. Η ηγεσία της ΟΣΥ αναγκάστηκε να βγάλει μια ανακοίνωση συμπαράστασης. Χρειάζεται να γίνουν πολύ περισσότερα πράγματα την επόμενη περίοδο για να να καταφέρουμε να πετύχουμε το αυτονόητο, την μονιμοποίησή μας.

Είναι ανάγκη να βγουν απεργίες συνολικά στον κλάδο. Τα ΕΛΠΕ έχουν 1.200 εργολαβικούς, η ΔΕΣΦΑ πάνω από 300. Η ΠΟΕ χρειάζεται να βγάλει όλο τον κλάδο σε απεργίες. Δεν υπάρχει περίπτωση να κερδίσουμε συλλογικές συμβάσεις χωρίς αγώνες. Η ΔΕΠΑ είναι 9η εταιρία σε κερδοφορία σε όλη τη χώρα. Ένας πραγματικός κολοσσός. Θα συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα με μεγαλύτερη ορμή και οργάνωση μέχρι να δικαιωθούμε”, ανέφερε η Ν. Αθανασοπούλου.

“Δεν αναστέλλουμε τον αγώνα. Είμαστε σε αγωνιστική ετοιμότητα και αναμένουμε η ΔΕΠΑ να ικανοποιήσει αμέσως τα αιτήματά μας. Χαιρετίζουμε την ισχυροποίηση της ενότητας των εργαζόμενων και την περιφρούρηση όλων των εγκαταστάσεων από σύσσωμους τους εργαζόμενους. Η συμμετοχή στις κυλιόμενες απεργίες ήταν καθολική. Οι συγκεντρώσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας ήταν πολύ μαζικές. Απαντήθηκε κάθε προσπάθεια εργοδοτικής παρέμβασης και εκφοβισμού. Ένα τεράστιο κύμα ταξικής αλληλεγγύης από ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα, σωματεία και εργαζόμενους αναπτύχθηκε για το δίκαιο αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά με αναβαθμισμένα, ισότιμα δικαιώματα, που αγγίζει χιλιάδες εργαζόμενους σε όλους τους κλάδους και αποτελεί παρακαταθήκη για τη συνέχεια”, τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε το ΣΕΦΑ-ΔΕΠΑ μετά το τέλος της απεργίας.

Κ.Μ.

Νέα κινητοποίηση οργανώνουν οι συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας που παλεύουν για να σώσουν το ΛΕΠΕΤΕ και το ΤΥΠΕΤ την Τετάρτη 5/6 έξω από το κατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στην Πεσματζογήου 1 στο κέντρο της Αθήνας.

Εκλογές στο ΨΝΘ

Την Πέμπτη στις 6 Ιούνη έχουμε εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του σωματείου μας. Οι εκλογές του Σωματείου μας γίνονται μέσα σε έκτακτες προεκλογικές συνθήκες. Ο ΣΥΡΙΖΑ ουσιαστικά χαρίζει την κυβέρνηση στη Δεξιά αφού πήγε όσο πιο δεξιά μπορούσε, σε όλα τα επίπεδα προδίδοντας τις προσδοκίες των εργαζομένων και αθετώντας όλες του τις υποσχέσεις.

Απέναντι σε αυτό οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία ζήσαμε μεγάλες στιγμές αντίστασης και αγώνα. Αγώνες που εμπόδισαν την κυβέρνηση να απολύσει χιλιάδες συμβασιούχους, αναγκάζοντας την σε παρατάσεις ξανά και ξανά των συμβάσεων. Σαν **ΝΥΣΤΕΡΙ** στηρίξαμε και συμμετείχαμε ενεργά στο δίκτυο του Συντονιστικού των Νοσοκομείων, που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη Θεσσαλονίκη και πανελλαδικά. Στις εκλογές στο σωματείο του ΨΝΘ συμμετέχουμε με το Νυστέρι και διεκδικούμε να εκφραστούν και στο ΔΣ οι αγώνες που δώσαμε και θα συνεχίσουμε να δίνουμε όλη την επόμενη περίοδο όποιος και αν αναδειχθεί από τις εκλογές που έρχονται.

Σωματεία δυνατά

Παλεύουμε για μαζικές προσλήψεις, μόνιμη και σταθερή εργασία, καμιά απόλυση συμβασιούχων. Παλεύουμε να γίνουν τα σωματεία μας δυνατά, με γενικές συνέλευσεις, οργάνωση από τα κάτω κι απεργιακές επιτροπές για να αντιμετωπίσουμε όλες τις επιθέσεις που θα συνεχίσουν να έρχονται.

Ως τώρα δεν είχαμε έδρα όμως όλοι πλέον μας έχουν δει τα τελευταία χρόνια στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Στο ψηφοδέλιό μας κατεβαίνουμε τέσσερις συναδέλφισσες γυναίκες εργαζόμενες που έχουμε παλέψει όλη την προηγούμενη περίοδο. Πλέον έχει αναγνωριστεί το έργο που έχουμε κάνει στο πλευρό των εργαζομένων οργανώνοντας τις μάχες από τα κάτω.

Τις μέρες που προηγούνται των εκλογών έχουμε να δώσουμε μάχη και με τις δεξιές παρατάξεις που βάζουν γραφειοκρατικά κωλύματα, προσπαθώντας να αποκλείσουν τους συμβασιούχους εργαζομένους από το να ψηφίσουν. Δεν θα τους αφήσουμε. Δίνουμε μάχη μέχρι την τελευταία στιγμή για να εκφραστεί και στην κάλη του σωματείου ο κόσμος τους αγώνα.

Κατερίνα Αβραμίδου
νοσηλεύτρια στο ΨΝΘ

μέλος του αντικαπιταλιστικού δικτύου υγειονομικών ΝΥΣΤΕΡΙ

Η μάχη των τραπεζών

Με νέες απεργίες τη Δευτέρα 3/6 και την Τρίτη 4/6 απάντησαν οι εργαζόμενοι στα Κόκκινα Δάνεια (RBU) της Τράπεζας Πειραιώς στην επίσημη ανακοίνωση της τράπεζας ότι έκλεισε η συμφωνία της αγοράς και απόσχισης όλων των RBU από την σουηδική εταιρία Intrum. Σύμφωνα με το επίσημο σημείωμα που έστειλε ο Διευθύνων Σύμβουλος της Πειραιώς, Χρήστος Μεγάλου, “ο νέος φορέας (80% Intrum και 20% Τράπεζα Πειραιώς), ο οποίος θα διαχειρίζεται απαιτήσεις ύψους 28δισ, αποτιμήθηκε σε αξία στα 410 εκατ. ευρώ”.

Οι 1.200 εργαζόμενοι στα Κόκκινα Δάνεια της Τράπεζας Πειραιώς έχουν ήδη διανύσει μια εβδομάδα απεργιών αφού από την προηγούμενη Δευτέρα 27/5 που ξεκίνησαν δεν έχουν σταματήσει, ενώ και αυτή την εβδομάδα συνεχίζουν με συνελεύσεις και απεργιακό πρόγραμμα ενάντια στην απόσχιση της εταιρίας, τη διάλυση των συλλογικών τους συμβάσεων και τελικά την απόλυσή τους μετά από κάποιο χρονικό διάστημα.

Αυτή η μάχη που άνοιξε στην Πειραιώς δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στα RBU, ούτε μόνο όσους εργάζονται στην Τράπεζα Πειραιώς, αλλά συνολικά όλους τους τραπεζοϋπάλληλους. Το γενικό σχέδιο της Πειραιώς μιλάει για πάνω από 4.000 απολύσεις, ενώ συνολικά σε όλο τον τραπεζικό κλάδο, ο σχεδιασμός μιλάει για μείωση προσωπικού που θα φτάσει ακόμα και τους 15.000 εργαζομένους.

Σύσκεψη για την οργάνωση της αντίστασης σε όλο τον τραπεζικό κλάδο καλεί ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** τη Δευτέρα 10 Ιούνη στις 5μμ στο Εργατικό Κέντρο της Αθήνας με τη συμμετοχή εργαζομένων και συνταξιούχων από την Πειραιώς, την Εθνική, την Πίστωση, τη Eurobank και άλλες μικρότερες τράπεζες.

Οι εργαζόμενοι στα RBU της Πειραιώς έχουν μπλοκάρει τη λειτουργία της διαχείρισης των δανείων της τράπεζας και μέσα από τις κινητοποιήσεις τους κατάφεραν να αναγκάσουν τόσο την **ΟΤΟΕ** όσο και τα άλλα σωματεία των εργαζομένων στην Τράπεζα Πειραιώς να βγάλουν κινητοποιήσεις.

Την Παρασκευή 31/5 τα 5 από τα 6 επιχειρησιακά σωματεία των εργαζομένων στην Τράπεζα Πειραιώς κάλεσαν 24ωρη απεργία σε όλη την Τράπεζα και πραγματοποιήσαν μια πολύ μαζική συγκέντρωση έξω από τα κεντρικά της Τράπεζας Πειραιώς κλείνοντας για ώρες την οδό Αμερικής στο κέντρο της Αθήνας. Μεγάλες συγκεντρώσεις έγιναν και στην Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Ηράκλειο της Κρήτης, τη Λάρισα, την Καβάλα.

Με σύνθημα “Ούτε στη Σαλονίκη - Ούτε πουθενά, αυτές οι απολύσεις θα μείνουν στα χαρτιά” εκατοντάδες εργαζόμενοι στην Πειραιώς πραγματοποίησαν απεργιακή συγκέντρωση στα κεντρικά γραφεία της τράπεζας στην οδό Εθνικής Αμύνης. Από τις 7 το πρωί πραγματοποιήθηκε απεργιακή φρουρά σε καταστήματα του κέντρου της πόλης, ενώ δεκάδες από αυτά παρέμειναν κλειστά καθ’ όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Ο **Μάκης Τσιμρόγλου**, γενικός γραμματέας του ΕΣΕΤΠ (Ενωτικού Συλλόγου Εργαζομένων Τράπεζας Πειραιώς) τόνισε στην ΕΑ πως: “Βρισκόμαστε εδώ για να αγωνιστούμε για να μην περάσουν τα σχέδια της διοίκησης που επεξεργάζονται απολύσεις εργαζομένων. Όσο και αν

31/5, Απεργία στην Τράπεζα Πειραιώς

θέλει η διοίκηση να ωραιοποιήσει την κατάσταση χρησιμοποιώντας λέξεις όπως ‘αποσχίσεις’, στην πράξη μιλάνε για απολύσεις. Τα σωματεία της τράπεζας Πειραιώς προχωράμε σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις διεκδικώντας ότι κανένας συνάδελφος δεν θα απολυθεί. Τα μηνύματα είναι επιδοφόρα και οι κινητοποιήσεις έχουν μεγάλη επιτυχία”.

Διάλυση ΣΣΕ και απολύσεις

“Μπορεί η Τράπεζα να πανηγυρίζει όμως η πραγματικότητα για τους εργαζόμενους είναι εντελώς διαφορετική. Αυτό που ετοιμάζουν είναι διάλυση των συλλογικών συμβάσεων με φόντο την απόλυση. Και δεν είναι μόνο αυτό. Για παράδειγμα το ωράριό μας εμάς είναι 37 ώρες τη βδομάδα. Το ωράριο του ιδιωτικού υπαλλήλου είναι 40 ώρες τη βδομάδα. Αυτό ας πούμε είναι μια προφανής σημαντική αλλαγή”, δήλωσε στην ΕΑ ο **Βασίλης Θεοφανόπουλος**, εργαζόμενος στα RBU της Τράπεζας Πειραιώς.

“Το χειρότερο είναι ότι η τράπεζα δεν δέχεται καμιά διαπραγμάτευση σε αυτές τις μεθοδεύσεις. Το μόνο που δεσμεύτηκε προφορικά η εργοδοσία στο προεδρείο της ΟΤΟΕ είναι ότι αυτό θα γίνει σε εθελοντική βάση. Κατ’ αρχήν αυτή είναι μια προφορική πρόταση που δεν ξέρουμε καν αν θα ισχύσει. Κατά δεύτερον τι θα γίνει αν δεν θέλει κανείς να πάει; Λένε ότι θα προσφέρουν κίνητρα, όμως ξέρουμε πως πρόκειται για φόβητρα και όχι για κίνητρα. Θα μας εκβιάσουν με κάθε τρόπο. Πρέπει να σημειώσουμε ότι η απόσχιση αυτή διευκολύνθηκε από το νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Στη βάση του νόμου για τις τράπεζες γίνεται αυτή τη στιγμή η διαδικασία της απόσχισης.

Όμως γνωρίζουμε σαν εργαζόμενοι πολύ καλά ότι αν δεχτούμε να μπούμε στο δρόμο της απόσχισης δεν υπάρχει επιστροφή στη ΣΣΕ του τραπεζοϋπάλληλου. Ξέρουμε καλά αν πάμε στη νέα εταιρία -που προφανώς έχει πεπερασμένο έργο και χρόνο λειτουργίας- όταν δεν θα σε χρειάζεται πλέον θα σε απολύσει. Δεν είσαι υπάλληλος της τράπεζας πια, αλλά της νέας εταιρίας.

Το σχέδιο είναι για όλες τις συστημικές τράπεζες. Μείωση καταστημάτων, απολύσεις, χτύπημα συλλογικών συμβάσεων. Το είδαμε σε ένα πρώτο αρχικό στάδιο να εφαρμόζεται στη Eurobank που αφορούσε λίγο προσωπικό, μερικές δεκάδες κόσμο. Εδώ μιλάμε για 1.200 εργαζομένους. Άρα το μοντέλο που εφαρμόζει η Πειραιώς είναι συνολικότερο. Όποια τράπεζα θέλει να διώξει κόσμο θα φτιάχνει νέα εταιρία και θα τους μεταφέρει εκεί. Ολόκληρα κομμάτια εργαζομένων θα φεύγουν μαζί με την τραπεζική υπηρεσία που κάλυπταν ως τώρα. Η Πειραιώς αυτή τη στιγμή κάνει το πρώτο μεγάλο deal στον κλάδο. Αυτός είναι και ο λόγος που είδαμε απεργίες όλες αυτές τις μέρες.

Δυστυχώς η ΟΤΟΕ στη σύσκεψη των σωματείων που πραγματοποίησε την Τετάρτη 29/5 μας ενημέρωσε ότι θεωρεί πως η προφορική δέσμευση που πήρε από τους τραπεζίτες είναι αρκετή και όπως φάνηκε, η ηγεσία της ΟΤΟΕ δεν είναι διατεθειμένη να κάνει κάτι παραπάνω, γι’ αυτό και δεν έβγαλαν νέα απεργία. Το σίγουρο είναι πως χρειάζεται συντονισμός μεταξύ των αγωνιστικών κομμάτων στις διάφορες τράπεζες για να απαντήσουμε στη λαίλαπα που έρχεται”, τόνισε ο Β. Θεοφανόπουλος.

Σε προκήρυξη που εξέδωσε ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια τονίζεται μεταξύ άλλων: Απέναντι σε αυτήν την συντονισμένη επίθεση των τραπεζιτών χρειάζεται η συντονισμένη απάντηση όλων των εργαζομένων στις τράπεζες. Τώρα είναι ανάγκη να κλιμακωθεί ο αγώνας συντονισμένα από όλους τους τραπεζοϋπάλληλους.

Η διεξοδος βρίσκεται στην κρατικοποίηση των τραπεζών, χωρίς καμιά αποζημίωση στους τραπεζίτες και κάτω από το έλεγχο των εργαζομένων. Μονάχα έτσι θα αποτρέψουμε να γίνουν οι θέσεις εργασίας θυσία στον βωμό της κερδοφορίας, τους, θα γλυτώσει ο ελληνικός λαός από το βάρος να σώζει με το υστέρημα του κάθε τρείς και λίγο χρεωκοπημένες τράπεζες, θα σταματήσουμε τους πλειστηριασμούς των σπιτιών και θα σώσουμε τις συντάξεις μας”.

Κυριάκος Μπάνος

Να δυναμώσουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Σε ένα γεμάτο αμφιθέατρο της Νομικής Σχολής της Αθήνας, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 30/5, η εκδήλωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος για τα αποτελέσματα των εκλογών και την οργάνωση των μαχών στη συνέχεια. Τα συμπεράσματα από τις εκλογικές αναμετρήσεις της 26ης Μάη, οι στόχοι για τη νέα εκλογική μάχη της 7ης Ιούλη και οι αγώνες που ξεσπάνε ήδη στο δρόμο προς τις βουλευτικές εκλογές, ήταν τα κεντρικά θέματα συζήτησης.

Την εκδήλωση άνοιξε ο **Πάνος Γκαργκάνας**, απαντώντας καταφατικά στο ερώτημα αν είναι εφικτός ο στόχος να βγει πιο δυνατή η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι αναλύοντας την μετεκλογική κατάσταση πάνω σε τέσσερις άξονες.

Πρώτον, την κατάσταση αστάθειας διεθνώς. “Κάθε συζήτηση για νέα σταθεροποίηση είναι εκτός πραγματικότητας. Η ασθενική οικονομική ανάκαμψη στηρίζεται σε μια φούσκα που θα σκάσει. Θα χρειαστούν νέες επιθέσεις, περικοπές, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις”. Δεύτερο στοιχείο είναι η πολιτική κρίση. Φέρνοντας παραδείγματα από τη Βρετανία, τη Γαλλία, την Αυστρία και τη Γερμανία, επιχειρηματολόγησε για το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται στη χειρότερη κατάσταση στην ιστορία της, με τα κυρίαρχα -μέχρι πρότινος- πολιτικά κόμματα, να βρίσκονται υπό διάλυση.

Το τρίτο στοιχείο έχει να κάνει με την εργατική τάξη. Αυτό που τη χαρακτηρίζει δεν είναι η παθητικοποίηση και η ήττα αλλά η οργή και η αγανάκτηση. Το 33% της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι ικανό να σταθεροποιήσει την κατάσταση. Το τέταρτο στοιχείο αφορά το ερώτημα γιατί η αριστερά δεν καταφέρνει να επωφεληθεί από αυτή την κατάσταση. Οι αδυναμίες της έχουν να κάνουν με το γεγονός ότι δεν τολμάει να στηριχτεί στην εργατική τάξη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο ΣΥΡΙΖΑ, που όποτε ο κόσμος συγκρουόταν με τη δεξιά (π.χ. Δημοψήφισμα, Μακεδονικό, προσφυγικό κλπ), η κυβέρνηση προσαρμοζόταν στη δεξιά ατζέντα. Ούτε το ΚΚΕ και η ΛΑΕ εμπιστεύτηκαν τους αγώνες της εργατικής τάξης. Δεν υπήρξε μία απεργία που να πρότειναν την κλιμάκωση και την ίδια στιγμή μέσω της προσπάθειας να διαφοροποιηθούν από το ΣΥΡΙΖΑ με καταγγελίες και ύβρεις δεν κατάφεραν να κερδίσουν τον κόσμο που απογοητευόταν από την πολιτική του.

Αλλά και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν πήρε τις ευκαιρίες, καθώς κόστισε ο σεχταρισμός και η διάσπαση σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη. “Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν κερδίζει καταγγέλοντας την

Είναι και εφικτό και αναγκαίο

υπόλοιπη αριστερά. Αντίθετα, παίρνοντας πρωτοβουλίες, παλεύοντας με όλον τον κόσμο της αριστεράς έχεις επιτυχίες. Το αντιφασιστικό κίνημα που κατάφερε να γκρεμίσει τα ποσοστά της Χ.Α, αλλά και η απεργιακή 8 Μάρτη, οι πρωτοβουλίες του Συντονιστικού Νοσοκομείων κλπ, είναι τέτοια παραδείγματα που θα χρειαστεί να τα αναδείξουμε στο δρόμο για τις 7 Ιούλη” σημείωσε ο Π.Γκαργκάνας.

Δεύτερος γύρος

Η εισήγηση έκλεισε με το ζήτημα του δεύτερου γύρου των αυτοδιοικητικών εκλογών. “Πάρα πολύς κόσμος λέει, ‘το σιχαίνομαι το Μητσοτακέικο, αλλά δε μου πάει το χέρι τώρα να ψηφίσω τη Δούρου -αν είναι δυνατόν- ή τον Ηλιόπουλο’... Και υπάρχουν και κάποιοι που λένε ‘ούτε τον Πελετίδη’... Χρειάζεται να την κάνουμε αυτή την κουβέντα συντροφικά. Είναι φοβερό λάθος. Στην Πάτρα τον Πελετίδη τον θέλουμε δήμαρχο. Διότι δείχνει τα όρια της στρατηγικής του ΚΚΕ. Διαχειρίζεται το Δήμο μέσα στα όρια που έχουνε βάλει οι κυβερνήσεις. Δεν τα σπάει αυτά τα όρια. Αυτό είναι μια εμπειρία για έναν ολόκληρο κόσμο. Τη θέλουμε αυτή την εμπειρία. Με μια τέτοια συλλογιστική δεν είμαστε ουδέτεροι εκεί που στο β’ γύρο υπάρχει

αντιπαράθεση ανάμεσα σε αριστερούς και δεξιούς υποψήφιους”.

Στη συζήτηση που ακολούθησε πρώτη πήρε το λόγο η **Νίκη Αργύρη**, υποψήφια με την **Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας**. “Σήμερα πήγαμε για εξόρμηση με την Εργατική Αλληλεγγύη στο δήμο της Αθήνας. Από τη συζήτηση που άνοιξε με τους εργαζόμενους βγάλαμε τα εξής συμπεράσματα. Πρώτον, ότι δεν φταίει ο κόσμος για το εκλογικό αποτέλεσμα. Δεύτερον, ότι δεν είναι δεδομένο τί θα γίνει στις βουλευτικές εκλογές και τρίτον, υπάρχει μεγάλη αναγνώριση του ρόλου που έπαιξε η ΚΕΕΡΦΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την πτώση των ποσοστών της Χ.Α”.

Από τον Πειραιά, η **Τιάνα Ανδρέου**, μετέφερε ότι οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες αισθάνονται διπλή ικανοποίηση από τα αποτελέσματα. Αφενός γιατί η **Ανταρσία στο Λιμάνι** εκλέχθηκε στο δημοτικό συμβούλιο κι ανέβηκε σε ψήφους, ενώ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές έλαβε πάνω από το γενικό μέσο όρο των ποσοστών της, αλλά και γιατί οι φασίστες είχαν μεγάλη πτώση.

“Η μετεκλογική συζήτηση θα είναι θεαλλώδης και πρέπει να την καθορίσουμε” τόνισε η **Λίλιαν Μπουρίτη** από το Περιστέρι. “Η ουσία όλης της συζήτησης είναι αν η εργατική τάξη έχει τη δύναμη. Προεκλογικά τα μέλη του ΣΕΚ, στηρίζοντας την **Αριστερή Κίνηση Περιστερίου**, κάναμε την επιλογή να ρίξουμε το βάρος της καμπάνιας στους εργατικούς χώρους. Από τους τρεις εργατικούς χώρους που παρεμβαίνουμε συνή-

θως στη γειτονιά ξεπεράσαμε τους δέκα. Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι πολύτιμο εργαλείο σε αυτή την προσπάθεια”.

Την εικόνα μιας περιόδου που παρότι προεκλογικής είναι γεμάτη εργατικούς αγώνες έφεραν ο **Κώστας Πολύδωρος**, μέλος του Δ.Σ στο Σωματείο Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας, ο **Βασίλης Συλαϊδής**, μέλος του Δ.Σ του Εργατικού Κέντρου Αθήνας κι ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ.Σάββας. Ο Κ.Καταραχιάς έφερε την εικόνα μιας προεκλογικής περιόδου στο νοσοκομείο όπου παίχτηκε μια ταυτόχρονη μάχη ενάντια στην απόλυση ανάπηρου συναδέλφου που τελικά δεν πέρασε. Ο Κ.Πολύδωρος αναφέρθηκε στην απεργία του κλάδου στις 11 Ιούνη και το σχεδόν ταυτόχρονο lock out των εργοδοτών, υπογραμμίζοντας ότι η καλύτερη απάντηση στα αφεντικά είναι η οργάνωση της απεργίας και το κέρδιμα των συναδέλφων στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο Β.Συλαϊδής μίλησε για τις απεργίες στη ΔΕΠΑ και την Τράπεζα Πειραιώς, ενώ για την προεκλογική μάχη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τόνισε ότι “έχει σημασία να βρούμε ενωμένοι κι ενισχυμένοι. Να κοντράρουμε το επιχείρημα της χαμένης ψήφου. Οι εργατικοί αγώνες συνεχίζονται και μπορούν να βάλουν τη σφραγίδα τους στην προεκλογική περίοδο”.

Η **Κατερίνα Θωίδου**, επανεκλεγμένη δημοτική σύμβουλος με την **Ανταρσία στην Κοκκινιά** σημείωσε ότι πολύς κόσμος μοίρασε την ψήφο του στις τρεις κάλπες σε διάφορα

κομμάτια της αριστεράς. “Δεν σεχτάrouμε, είμαστε σε επικοινωνία με αυτόν τον κόσμο. Παίρνουμε ενιαιομετωπικές πρωτοβουλίες και τον κινητοποιούμε. Έτσι είχαμε το ανοδικό αποτέλεσμα στη Νίκαια. Σε συνεικίες που παίξαμε ρόλο για να ανοίξουν μεγάλες μάχες το προηγούμενο διάστημα φτάσαμε ακόμα και το 5%”. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, εκλεγμένος για τρίτη φορά ως δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας, επεσήμανε ότι “υπάρχει αμφισβήτηση της ρεφορμιστικής στρατηγικής κι όπου κατεβήκαμε το πιάσαμε αυτό. Είναι ώρα να ανοιχτούμε. Υπάρχει χιλιάδες κόσμος εκεί έξω”.

Στην πρώτη γραμμή

Την εικόνα από το βόρειο τομέα της Αθήνας, μετέφερε η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**, όπου έλαβαν έδρα στα δημοτικά συμβούλια οι 4 από τους 6 συνδυασμούς της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, ενώ και οι άλλοι δύο είχαν θετικά αποτελέσματα, καθώς και την υψηλή θέση στη σταυροδοσία των αγωνιστών κι αγωνιστριών του ΣΕΚ “όχι γιατί είναι παράγοντες, αλλά γιατί είναι στην πρώτη γραμμή των αγώνων”. Το στόχο να μην μπει καν στη Βουλή η Χρυσή Αυγή έθεσε για τις 7 Ιούλη ο **Δημήτρης Στεφανάκης** και η **Αφροδίτη Φράγκου** θύμισε ότι στο δρόμο για τις βουλευτικές εκλογές υπάρχει ο μεγάλος κινηματικός σταθμός του Pride.

“Ο ΣΥΡΙΖΑ έπεσε γιατί έχασε τα κοινωνικά στηρίγματα που τον ανέδειξαν. Έχασε την εργατική τάξη. Η ζωή της δεν έγινε καλύτερη αυτά τα 5 χρόνια. Κι αυτά τα στηρίγματα δεν υποκαθίστανται από άλλα όπως ο Κόκκαλης” υπογράμμισε ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** και συνέχισε μεταξύ άλλων: “ΝΔ θα σημαίνει επιθέσεις. Αλλά αυτή η ΝΔ είναι γεμάτη βαριδιά. Βαρίδι είναι η συμμαχία των νεοφιλελεύθερων με τους ακροδεξιούς, η διαχείριση της Συμφωνίας των Πρεσπών κλπ. Χρειάζεται πολιτικό νεύρο αντίστασης στη ΝΔ κι αυτό σημαίνει ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Όσον αφορά τη Χ.Α, μετά την πτώση της να ολοκληρώσουμε τη δουλειά και με την καταδίκη της”.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο χάρτης έγινε μπλε θύμισε ο **Γιώργος Πίπτας**. “Και το 1990 έγινε μπλε. Τότε ήταν η απογοήτευση από τη διακυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Πολύ γρήγορα αυτό το μπλε κατέρρευσε μέσα από τις κόντρες της εργατικής τάξης. Η ενιαιομετωπική αντιμετώπιση του κόσμου που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ στις μάχες που θα έρθουν, θα είναι καθοριστικός παράγοντας”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΑΤΡΑ

Πολύ πλούσια ήταν η συζήτηση στην εκδήλωση του ΣΕΚ για τα αποτελέσματα των εκλογών στην Πάτρα την Παρασκευή 31/5. Κόσμος όλης της αριστεράς, από τον ΣΥΡΙΖΑ ως την αντικαπιταλιστική αριστερά, και αγωνιστές του κινήματος μαζεύτηκαν για να συζητήσουν τις προοπτικές που ανοίγονται μπροστά μας μετά τις ευρωεκλογές και τον πρώτο γύρο των αυτοδιοικητικών.

Η συζήτηση πήγε γρήγορα στον ρόλο που έπαιξε το κίνημα και τον ακόμα μεγαλύτερο που έχει να παίξει. Οι απεργιακές φρουρές των τραπεζοϋπάλληλων έξω από τα καταστήματα της Πειραιώς και η συγκέντρωση των απολυμένων συμβασιούχων δώσανε τον τόνο. Από μέλος του ΣΥΡΙΖΑ άνοιξε ο διάλογος για την κατάσταση της ακροδεξιάς, με την αναγνώριση του πρωτοπόρου ρόλου του ΣΕΚ και της ΚΕΕΡΦΑ στην μάχη ενάντια στους φασίστες και της ήττας των νεοναζί της Χ.Α. Αλλά και την επισημάνση ότι δεν χωράει κανένας εφησυχασμός απέναντι στην ακροδεξιά.

Δόθηκε επίσης η εικόνα πως η εκλογική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, παρά το χαμηλό ποσοστό στον Δήμο, την έβγαλε ενισχυμένη με το ακροατήριό της πολύ διευρυμένο και το δίκτυο των αγωνιστών της μεγαλύτερο και δυνατότερο. Αυτή είναι μια πολύ σημαντική παρακαταθήκη για τους αγώνες που έρχονται. Συζήτηση έγινε και για τα συγκεκριμένα αποτελέσματα στον Δήμο της Πάτρας. Το 40% που συγκέντρωσε ο Πελετίδης στον α' γύρο δείχνει ότι είναι μια πόλη που επιμένει αριστερά. Ταυτόχρονα, φωτίζει το γεγονός ότι ο κόσμος δεν εγκαταλείπει την αριστερά όταν νιώθει ότι δεν τον εγκαταλείπει εκείνη, είτε προδίδοντας τις προσδοκίες του είτε λειτουργώντας σεχταριστικά. Τέλος, δείχνουν ότι ο κόσμος της αριστεράς δεν είναι ένα κλειστό σύνολο που τα κόμμάτα της έχουν να μοιράσουν μεταξύ τους. Ήταν μια σημαντική κουβέντα που μας εξόπλισε για τις μάχες που έρχονται, εκλογικές και κινηματικές, και έδωσε την αποφασιστικότητα που χρειάζεται για να δυναμώσουμε τους αγώνες, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ.

Νεκτάριος Χάινταρ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Την Παρασκευή πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου η εκδήλωση του ΣΕΚ για τα αποτελέσματα των εκλογών, με ομιλητή τον **Γιάννη Σηφακάκη**.

Στην εισήγησή του έδωσε την εικόνα της πολιτικής κρίσης που υπάρχει και συγκλονίζει όλες τις χώρες τις Ευρωπαϊκής Ένωσης και που καταγράφεται στις Ευρωεκλογές. Επίσης τόνισε ότι η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ δεν οφείλεται στην μετακίνηση ενός μεγάλου ποσοστού από τον ΣΥΡΙΖΑ στην ΝΔ αλλά ήταν αποτέλεσμα δεξιάς προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ και ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να πρωτοστατήσει στην κοινή δράση.

Στη συζήτηση που ακολούθησε μπήκαν διάφοροι προβληματισμοί, όπως το πώς απαντάμε σε αυτούς που λένε “γιατί να υποστηρίξω την αριστερά όταν αυτή είναι διασπασμένη” ή πώς αντιμετωπίζουμε την άνοδο του Βελόπουλου. Σε αυτά τα ερωτήματα οι απαντήσεις ήταν ότι διεκδικούμε το ενιαίο μέτωπο και στα κινήματα θέλουμε να είμαστε όλοι μαζί, αλλά χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αλλάζουμε την πολιτική μας προκειμένου να συνεργαστούμε με τα υπόλοιπα κόμματα της αριστεράς. Και όσον αφορά τα ποσοστά του Βελόπουλου χρειάζεται να κλιμακώσουμε την μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες ώστε να μην αφήσουμε περιθώρια στους φασίστες του Βελόπουλου να οργανώσουν ομάδες κρούσης εκεί που αποτυγχάνει η Χ.Α.

Νίκη Ζουγανέλη

Συνεχίζουμε δυνατά

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες συμμετείχαν στην εκδήλωση που διοργάνωσε την Παρασκευή 31/5 το ΣΕΚ στη Θεσσαλονίκη, στο χώρο της ΕΔΟΘ. Η μαζική παρουσία και η πλούσια συζήτηση είναι μια πρώτη μόνο ένδειξη της συζήτησης που ανοίγει στις γειτονιές και τους εργατικούς χώρους μετά την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ. Συμμετείχαν μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς και υποψήφιοι με την “Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την ανατροπή” στις δημοτικές εκλογές.

Την εκδήλωση άνοιξε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** από την Κ.Ε. του ΣΕΚ, βάζοντας το περίγραμμα των νέων προκλήσεων που σημαίνουν τα εκλογικά αποτελέσματα για την Αριστερά και το εργατικό κίνημα. Ακολούθησαν δέκα παρεμβάσεις συντρόφων και συντροφισσών σε μια συζήτηση που ήταν κέρδος για όλους τους παρευρισκόμενους.

Η **Κατερίνα Αβραμίδου**, εργαζόμενη στο ΨΝΘ, μίλησε για την εκλογική μάχη της ερχόμενης Πέμπτης που δίνει στο σωματείο της με το Νυστέρι, μαζί με άλλες συναδέλφισσες και συναδέλφους. Η διαλυτική αδράνεια των συνδικαλιστών που πρόσκεινται στο ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει δυνατότητες για τις φωνές που λένε ότι τα πράγματα αλλάζουν από τα κάτω, ότι η εργατική τάξη και η οργή της δεν γυρνάει δεξιά. Χρειάζεται σε αυτές τις συνθήκες να δυναμώσει η φωνή των επαναστατών για να πάει αριστερά και να πετύχει νίκες.

Ο **Κώστας Τορπουζίδης** ανέλυσε τις θετικές πτυχές του εκλογικού αποτελέσματος, τονίζοντας ότι ενώ η ΝΔ συσπειρώνει όλο το χώρο του “ακραίου κέντρου”, υπάρχει ένα αντίπαλο κομμάτι που στρέφεται αριστερά. Η αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ είναι κομμάτι της πολιτικής ωρίμανσης του κόσμου που δίνει τις μάχες, και γι’ αυτό πρέπει να συνεχίσουμε τη συζήτηση κρατώντας ανοιχτά τα δίκτυα που δημιουργήσαμε, χωρίς να υποκύπτουμε στην “ιδεολογική τρομοκρατία” της δεξιάς και χωρίς να υποτιμούμε τον κόσμο που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ.

Ο **Γιώργος Γιαννόπουλος** τόνισε ότι αυτό που μας ξεχωρίζει είναι η αναφορά στο επαναστατικό πρόγραμμα, η κατανόηση του ρεφορμισμού και η οικοδόμηση του επαναστατικού κόμματος. Οι δηλώσεις των απεργών της Πειραιώς, που συνδέουν τα εργατικά αιτήματα με τις κοινωνικές επιθέσεις και την αδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ να δώσει λύση, συνοψίζουν την αιτία του εκλογικού αποτελέσματος. Από την άλλη, το βάθος της κρίσης είναι τέτοιο που καμιά ρεφορμιστική δύναμη δεν μπορεί να “τα σουλουπώσει”. Για αυτό αξίζουν συγχαρητήρια στον Πέτρο Κωνσταντίνου, στον Γιάννη Κούτρα, στην Κατερίνα Αβραμίδου για τον υποδειγματικό τρόπο που έδωσαν την εκλογική μάχη.

Ο **Μπάμπης Κουρουνδής** συνέχισε λέγοντας πως το εκλογικό αποτέλεσμα στη Θεσσαλονίκη ήταν πετυχημένο παρότι

31/5, Εκδήλωση του ΣΕΚ στη Θεσσαλονίκη

αφήνει μια πικρή γεύση. Συνολικά έδωσε βάρος στον υποκειμενικό παράγοντα και στα δίκτυα που θα χρειαστεί να απλώσουμε, αφού η ρεφορμιστική αριστερά συνεχίζει να διαθέτει μεγαλύτερα δίκτυα που μπορούν να καθορίζουν τις συζητήσεις εκεί που δεν φτάνουμε. Για αυτό λέμε πολύ σωστά ότι δεν υπάρχει κανένας αυτοματισμός, αλλά όσο η δική μας πλευρά είναι αδύνατη, θα δίνει ευκαιρίες στους από πάνω. Για αυτό πρέπει να δυναμώσουμε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

“Στο νήμα”

Ο **Γιάννης Κούτρας** τόνισε κι αυτός ότι το εκλογικό αποτέλεσμα στη Θεσσαλονίκη ήταν μια επιτυχία, παρά το ότι δεν καταφέραμε για λίγο να κατακτήσουμε τη θέση, αφού πολλοί συνδυασμοί ήταν “στο νήμα”. Είδαμε όμως τη μεγάλη σημασία της παρέμβασης και προεκλογικά, με την αντίσταση στο δόγμα του “νόμου και της τάξης” και τις εθνικιστικές φωνές για το μακεδονικό. Έχουμε άμεσα να συνεχίσουμε αυτές τις μάχες. Το εκλογικό αποτέλεσμα οφείλεται στην αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ. Για παράδειγμα στο Ιπποκράτειο όλο το προηγούμενο διάστημα προσπάθησαν συνδικαλιστικά να “καπακώσουν” τους αγώνες, για αυτό και τελικά δεν καταφέρνουν να πείσουν.

ΧΑΝΙΑ

Χρήσιμη και αναγκαία για τις μάχες της επόμενης περιόδου και για τις βουλευτικές εκλογές στις 7 του Ιούλη, χαρακτήρισαν σύντροφοι την ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση με θέμα “Μετά τις Ευρωεκλογές - Να οργανώσουμε τις επόμενες μάχες” που οργάνωσαν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ με ομιλητή τον σύντροφο **Γιάννη Σηφακάκη**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το Σάββατο 1/6 στο Εργατικό Κέντρο Χανίων.

Ήταν μια συζήτηση που μπροστά στις θεωρίες περί “δεξιάς στροφής” της εργατικής τάξης ανέδειξε τόσο την κρίση της στρατηγικής των συμβιβασμών της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και την αδυναμία της δεξιάς να καρπωθεί για λογαριασμό της την εργατική αγανάκτηση. Η μεγάλη αποχή στις τοπικές εκλογές και στις Ευρωεκλογές το αποδεικνύει αυτό, καθώς και την αναγκαιότητα να δοθεί η αναγκαία ταξική-αντικαπιταλιστική απάντηση, όσο και τον ρόλο του ΣΕΚ ώστε να αποτελέσει σημείο αναφοράς για τον κόσμο της Αριστεράς και των κινήματων που συνεχίζει να παλεύει τα μνημόνια, το ρατσισμό και το φασισμό

Ειρηναίος Μαρράκης

Έχουμε να κάνουμε βήματα μπροστά και να μεγαλώσουμε σε αυτές τις συνθήκες, τραβώντας όλη την υπόλοιπη αριστερά.

Στη συνέχεια, ο **Πέτρος Πομώνης**, εργαζόμενος στην ΕΡΤ, θύμισε ότι το ενιαίο μέτωπο θα είναι κρίσιμο εργαλείο για το ερχόμενο διάστημα, χωρίς να απεμπολήσουμε το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Ο **Σάκης Κολότσιος** υποστήριξε πως δεν χωράει καμία απογοήτευση για το εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά θα πρέπει να συζητήσουμε περισσότερο για τα ζητήματα του χώρου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, καθώς τα διαφορετικά κατεβασμάτα ήταν πρόβλημα.

Η **Δήμητρα Κομνιανού** εξήγησε ότι χάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και η διαχείρισή του, όπως για παράδειγμα στον ΟΑΣΘ, όπου αρνείται να προχωρήσει στην κρατικοποίηση πριν τις εκλογές. Τέλος, ο **Ευκλείδης Μακρόγλου** έδωσε συγχαρητήρια σε όλους και όλες που συνέβαλαν στην καμπάνια της Ανταρσίας στο Δήμο. Τόνισε πως θα πρέπει να σταθεροποιήσουμε τα δίκτυα της Εργατικής Αλληλεγγύης που απλώσαμε στην προεκλογική καμπάνια και παράλληλα να συνεχίσουμε τη συζήτηση με υπομονή και συντροφικότητα εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ώστε να βγούμε πιο δυνατοί από αυτές τις μάχες.

Σάββας Κκονέ

Κινητοποιήσεις σε ΜΕΤΡΟ-ΗΣΑΠ

Με νέες κινητοποιήσεις και απεργίες απειλούν οι εργαζόμενοι στα μέσα σταθερής τροχιάς της Αθήνας (Μετρό, ΗΣΑΠ) αφού μετά τη συνάντηση που είχαν οι εκπρόσωποι των σωματείων τους (ΣΕΛΜΑ και σωματείο εργαζόμενων ΣΤΑΣΥ) με τον υπουργό Μεταφορών Σπίρτζη, τόνισαν πως αν μέσα στην επόμενη εβδομάδα δεν βρεθούν λύσεις στα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν, θα ξεκινήσουν απεργίες.

Οι εργαζόμενοι με δυο στάσεις εργασίας που πραγματοποίησαν αφήνοντας την Αθήνα χωρίς Μετρό και ηλεκτρικό τις πρωινές και βραδυνές ώρες της Παρασκευής 31/5 και της Δευτέρας 3/6, ανάγκασαν την πολιτική ηγεσία του υπουργείου να τους συναντήσει και να συζητήσει τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν τόσο από έλλειψη ανταλλακτικών, αλλά και λόγω της τεράστιας έλλειψης προσωπικού.

Ο **Σπύρος Ρεβύθης**, πρόεδρος του Σωματείου των Εργαζόμενων στο Μετρό (ΣΕΛΜΑ), τόνισε στην ΕΑ: “Ενώ οι επιβάτες πληρώνουν και έχουμε αύξηση των εσόδων από τα εισιτήρια, τα χρήματα αυτά δεν διοχετεύονται στις ανάγκες των δημόσιων συγκοινωνιών αλλά στον κρατικό κορβανά για να μπαλώνονται άλλες τρύπες.

Ανάγκες

Η ΣΤΑΣΥ για όλο το 2019 δεν έχει πάρει την κρατική χρηματοδότηση που της αναλογεί από τον κρατικό προϋπολογισμό και η πολιτική ηγεσία δεν φροντίζει να χρηματοδοτήσει την αναγκαία αγορά ανταλλακτικών και να πληρώσει για τις ανάγκες για την εύρυθμη λειτουργία της Σταθερής Τροχιάς.

Αυτή τη στιγμή το 50% του στόλου των συρμών είναι ακινητοποιημένοι από μακροχρόνιες βλάβες λόγω έλλειψης ανταλλακτικών. Έχουμε τεράστια έλλειψη προσωπικού που συνολικά για το Μετρό φτάνει στο να είμαστε μείον 400 άτομα. Η τεχνική βάση στενάζει και η λειτουργία γίνεται με πραγματικές θυσίες από τους εργαζόμενους.

Αυτός είναι και ο λόγος που ξεκινήσαμε τις κινητοποιήσεις. Μετά τη συνάντηση που είχαμε με τον Σπίρτζη μας δήλωσε ότι μέσα στις επόμενες μέρες θα έχουμε απαντήσεις από την κυβέρνηση για όλα τα μεγάλα θέματα που καίνε τη λειτουργία του Μετρό και του ΗΣΑΠ. Αν δεν απαντήσουν μέσα στην επόμενη εβδομάδα θα ξεκινήσουμε νέες κινητοποιήσεις και απεργίες”, ανέφερε ο Σ. Ρεβύθης.

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ” Φασίστες με γραβάτα

Η συντριβή της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής στις τριπλές κάλπες της 26ης Μάη έχει ανοίξει την συζήτηση για την έκταση και το βάθος αυτή της ήττας. Μια άποψη που ακούγεται είναι ότι η ήττα της είναι μεν ένα θετικό σημάδι αλλά στην ουσία δεν άλλαξε και τίποτα: το κόμμα του Βελόπουλου (Ελληνική Λύση) απλά απορρόφησε τις απώλειες των ναζί και έτσι η ακροδεξιά βγήκε ενισχυμένη.

Κάθε πολιτική ανάλυση, τουλάχιστον για την Αριστερά, κρίνεται από το αν μπορεί να χαράξει μια ξεκάθαρη κατεύθυνση δράσης στο κίνημα και τους αγώνες. Από αυτή την οπτική πρέπει να εξετάσουμε την επιτυχία του κόμματος του Βελόπουλου.

Στον απόηχο των αποτελεσμάτων περίσσεψαν τα σχόλια για τις «χειρόγραφες επιστολές του Ιησού» που διαφήμιζε ο Βελόπουλος δίπλα στις κηραλοιφές από το Άγιο Όρος στις εκπομπές του. Γι’ αυτόν το λόγο χρειάζεται να ξεκινήσουμε από τη διαπίστωση ότι αυτό το κόμμα και ο επικεφαλής του δεν είναι μια γραφική υπόθεση «καμένων» θεατών του τηλεμάρκετινγκ. Η ραχοκοκαλιά του είναι φασίστες που προσπαθούν να πάρουν την πρωτιά από τη ναζιστική συμμορία, βάζοντας γραβάτες και κοστούμια και επιλέγουν να αποφύγουν τα «πολύ ναζιστικά» για να χρησιμοποιήσουμε μια έκφραση του ίδιου του Βελόπουλου.

Δεκαεφτά χρόνια πριν, το 2002, ο Βελόπουλος οργάνωνε εκδήλωση στο Λευκό Πύργο της Θεσσαλονίκης για τον Μέγα Αλέξανδρο. Δεν ήταν η πρώτη φορά που οργανωνόταν μια τέτοια φασιστοσύναξη. Όπως είχε δηλώσει ο ίδιος: «Εγώ θέλω να είμαι ξεκάθαρος και απέναντι σε σας που ακούτε την εκπομπή. Η εκπομπή Ελληνόραμα και ο Κυριάκος Βελόπουλος θέλει να σας κοιτάει στα μάτια και να σας μιλάει ειλικρινά. Δεν την ξεκίνησα την εκδήλωση. Την ξεκίνησε η “Χρυσή Αυγή”, ξεκαθαρισμένα, και ο αείμνηστος Καψάλης. Αυ-

Μίχος και Βελόπουλος

τοί είναι οι προπομποί, αυτοί ήταν οι μπροστάρηδες. Ακολούθησε ο Δίαυλος Ελλήνων». Ο **Καψάλης** ήταν για χρόνια ο εκδότης της φασιστοφυλάδας Στόχος και ο “Δίαυλος Ελλήνων” ο Βελόπουλος και οι κολλητοί του.

Εκείνον τον Ιούνιο του 2002 ωστόσο, ο Βελόπουλος βγήκε στην εξέδρα αγκαλιά με έναν άλλο γνώριμό μας από τα παλιά: τον **Καρατζαφέρη** του ΛΑΟΣ. Οι ναζί της Χρυσής Αυγής είχαν δυσχεραστεί με τα «ανοίγματα» του Βελόπουλου και είχαν οργανώσει τη δική τους φέστα. Η επιλογή του Βελόπουλου να πάει χέρι-χέρι με τον Καρατζαφέρη και όταν το κόμμα του Καρατζαφέρη κατέρρευσε να ακολουθήσει τους Γεωργιάδηδες και τους Βορίδηδες στη ΝΔ, δεν τον κάνει πιο δημοκρατικό.

Συγκοινωνούντα δοχεία

Το μόνο που αποδεικνύει αυτή η διαδρομή είναι ότι η ακροδεξιά μέσα και έξω από τη ΝΔ είναι συγκοινωνούντα δοχεία με τους ναζί. Ο Βελόπουλος έκλεινε την παραληρηματική ομιλία του το 2002 με την εξής φράση: «Και κάτι τελευταίο που το χρησιμοποιούν κάτι φίλοι νεαροί στην ηλικία. Θα γυρίσουμε και η γη θα τρέμει, Συνέλληνες». Είναι μια φράση που αποδίδεται στον Γκέμπελς και οι «νεαροί φίλοι» που την χρησιμοποιούσαν και τη χρησιμοποιούν είναι οι ναζί της Χρυσής Αυγής. Γι’ αυτό άλλωστε δεν ήταν δύσκολο

σε πρώην χρυσαυγίτες αλλά καθαρόαιμους ναζί όπως τον υπόδικο **Μίχο** να βρουν θέση στα ψηφοδέλτια του Βελόπουλου τώρα.

Παρόλες αυτές τις συνδέσεις, θα ήταν ωστόσο λάθος για την Αριστερά και το αντιφασιστικό κίνημα να υποτιμήσει την ήττα της ναζιστικής συμμορίας υπερτιμώντας την επιτυχία του Βελόπουλου. Ο ένας λόγος είναι ότι τα στοιχεία δεν δείχνουν μια «συντεταγμένη» μετακίνηση της εκλογικής επιρροής της Χρυσής Αυγής του 2014 στο κόμμα του Βελόπουλου. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ναζιστική συμμορία συντρίβεται και στις

περιφερειακές εκλογές, χάνοντας περίπου 260 χιλιάδες ψήφους. Αλλά ο Βελόπουλος δεν κατέβασε συνδυασμό σε καμιά περιφέρεια.

Αυτό υποδεικνύει μια συνολικότερη αδυναμία. Φασιστικά κόμματα όπως της Λεπέν στην Γαλλία ή το Κόμμα Ελευθερίας στην Αυστρία που επέλεξαν να κρύψουν τον πραγματικό τους χαρακτήρα κάτω από «εθνικό» και «συνταγματικό» προσωπείο, ξεκίνησαν τη «μεγάλη πορεία στους θεσμούς» από τις τοπικές εκλογές. Έτσι έχτισαν τους εκλογικούς μηχανισμούς που επωάζουν τα τάγματα εφόδου. Η «ελληνική λύση» του Βελόπουλου όχι μόνο δεν διαθέτει τάγματα εφόδου, αλλά ούτε και την οργανωτική υποδομή, τους μηχανισμούς και τις τεχνικές, για να αποκτήσει το «χώρο» που θα του δώσουν τη δυνατότητα.

Η παραπάνω διαπίστωση δεν είναι δικαιολογία για εφησυχασμό. Το αντιφασιστικό κίνημα πρέπει και μπορεί να αντιπαρατεθεί και στους φασίστες της Ελληνικής Λύσης κόβοντάς τους κάθε δυνατότητα να παίξουν το ρόλο της «σοβαρής Χρυσής Αυγής» (για να θυμηθούμε τη φράση του Μ. Παπαδημητρίου του Σκαι και τώρα υποψήφιου με τη ΝΔ). Η κατάρρευση της συγκυβέρνησης δεξιάς-φασιστών στην Αυστρία είναι απόδειξη ότι το αντιφασιστικό κίνημα μπορεί να νικήσει και σε αυτή τη μάχη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Βαθαίνει η κρίση στην Χρυσή Αυγή

Η κρίση της Χρυσής Αυγής βαθαίνει, με αποχωρήσεις που συνεχίζονται και μετά το τέλος των εκλογών. Παράλληλα, ο Μιχαολιάκος με την επιλογή του να στείλει τον Λαγό ευρωβουλευτή (αφαιρώντας από το ευρωψηφοδέλτιο όλη την προηγούμενη ομάδα καθώς και όλα τα ονόματα από Α έως Κ ώστε να βρίσκεται στην κορυφή) έχει βρεθεί δίπλα δίπλα με το πιο ενοχοποιημένο στέλεχος της ναζιστικής οργάνωσης. Σε όλη τη διάρκεια της δίκης το όνομα του Λαγού έχει εμφανιστεί παντού, τόσο στις τρεις μεγάλες υποθέσεις που εξετάζονται, όσο και σε πολλές από τις συσχετισμένες υποθέσεις.

Μετά και από τη φάση των μαρτύρων υπεράσπισης, η εικόνα ότι ο Λαγός είναι πίσω από την εγκληματική δράση της ΧΑ έχει ενισχυθεί ακόμα περισσότερο. Οι μάρτυρες υπεράσπισης αναγνωρίζοντας τον Πατέλη (πυρηνάρχη Νίκαιας) ως εργαζόμενο στη Μεσογείων και επιβεβαιώνοντας την παρουσία του στα κεντρικά την επόμενη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, στην πραγματικότητα καταρρίπτουν ότι η οργάνωση δεν ήξερε τίποτα μέχρι το μεσημέρι και επιβεβαιώνουν την ενεργοποίηση ενός μηχανισμού συγκάλυψης του ρόλου της ΧΑ στη δολοφονία.

Το δικαστήριο από την άλλη έχει ακούσει το τηλεφώνημα του Λαγού προς το Δεβελέκο στο οποίο του δίνει οδηγίες να μην αναγνωρίσει τον

Ρουπακιά στο τμήμα. Στο βάθος ακούγεται η φωνή του Κασιδιάρη και του Μιχαολιάκου. Έτσι οι καταθέσεις αυτές βάζουν τον Λαγό στο κέντρο του μηχανισμού συγκάλυψης, αλλά αποδεικνύουν και την στενή επικοινωνία πυρηνάρχη Πατέλη, περιφερειάρχη Λαγού και αρχηγού Μιχαολιάκου.

Παράλληλα η νέα υπεράσπιση Μίχου φρόντισε, στα πλαίσια της νέας υπερασπιστικής του γραμμής που αδιαφορεί το αν θα καεί η οργάνωση, να φέρει στη μεγάλη δίκη όλα τα στοιχεία της υπόθεσης του Συνεργείου από την επιμέρους δίκη. Στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το τάγμα εφόδου της Νίκαιας ήταν ένας μόνιμος σχηματισμός που έχει δράσει και πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα με την συμμετοχή των ίδιων των βουλευτών Λαγού και Μίχου.

Ο εκλεκτός του αρχηγού για την ευρωβουλή έχει θέση μόνο στη φυλακή. Το ίδιο και ο αρχηγός που αποδεδειγμένα του ανέθεσε να οργανώσει τα εγκλήματα της ΧΑ και τη συγκάλυψή τους. Το κίνημα πρέπει και μπορεί να εξασφαλίσει ότι ο Λαγός δεν θα πάει στην ευρωβουλή αλλά στη φυλακή και ότι η ΧΑ δεν θα πάρει έδρες στην ελληνική βουλή αλλά μια ποινή που θα τη στείλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Α.Φ.

ΕΚΕΙ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ Έξω απ τη Βουλή, μέσα στη φυλακή

«Τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε;»
(λαϊκή παροιμία)

Ενιά χρόνια μετά την εκλογή του Μιχαολιάκου στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας το 2010 και επτά χρόνια από την εκλογή τού ναζιστικού μορφώματος στη Βουλή το 2012, η Χρυσή Αυγή αντιμετωπίζει πια τον κίνδυνο να μείνει για πρώτη φορά από τότε εκτός Βουλής.

Το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών του Μαΐου έδωσε ένα ακόμη χτύπημα στην εγκληματική οργάνωση του Μιχαολιάκου και αποκάλυψε ότι ο βασιλιάς (ή μάλλον ο Φύρερ...) είναι γυμνός. Οι σχεδόν 300.000 ψήφοι (περίπου το 50% της δύναμής της) που έχασε η Χρυσή Αυγή στις εκλογές αυτές, σε σχέση με τις Ευρωεκλογές του 2014, αποτελούν πρωτοφανές μέγεθος και είναι το αποτέλεσμα της σοβαρής και μεθοδικής δουλειάς που έγινε από τον δημοκρατικό κι αντιφασιστικό κόσμο, εκκινώντας από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα το 2013, μέχρι σήμερα.

Σχηματικά, μπορούμε να πούμε ότι δύο ήταν οι βασικές μέθοδοι που έκοψαν αυτή την εξαστία τα γόνατα των χρυσαυγιτών: 1) Η δυναμική παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος στον δρόμο, στις αίθουσες των δικαστηρίων, σε συγκεντρώσεις, σε πορείες και σε απεργίες. Εντελώς ενδεικτικά, μπορούμε να αναφέρουμε τη γεμάτη αίθουσα στο τελευταίο δικαστήριο των χρυσαυγιτών δολοφόνων του Σαχζάτ Λουγκμάν, τις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας οπουδήποτε πάει να κάνει τις εκδηλώσεις μίσους της η Χρυσή Αυγή, την εκδίωξή της από τον Άγιο Παντελεήμο-

16/9/17, Αντιφασιστική διαδήλωση για το κλείσιμο των γραφείων της ΧΑ στη Μεσογείων

να, τις στάσεις της ΠΟΣΠΕΡΤ σε κάθε ομιλία χρυσαυγιτών και άλλα πολλά.

2) Η δίκη της Χρυσής Αυγής ως εγκληματικής οργάνωσης. Στον τέταρτο πια χρόνο της και με λίγους μήνες μόνο για να βγει η απόφαση του Δικαστηρίου, η δίκη έχει κόψει τα φτερά των ναζί σε πολλά επίπεδα:

α) Με τα συντριπτικά αποδεικτικά στοιχεία που έχουν βγει εις βάρος της, εκατοντάδες στελέχη της έχουν αποχωρήσει και καρφώνουν ο ένας τον άλλον βλέποντας τη φυλακή να έρχεται.

β) Η «στάμπα» της εγκληματικής οργάνωσης με τη θεσμική βαρύτητα ενός δικαστικού βουλεύματος έχει αναγκάσει μέχρι και τον αστικό κόσμο να την αποκλείσει από συνομιλητή, όπως συνέβαινε μέχρι το 2013. Κανάλια και εφημερίδες αρνούνται να την καλέσουν, ακόμα και ξενοδοχεία αρνούνται να της δώ-

σουν χώρους για τις ναζιστικές ομιλίες της. Ακόμα και ο τελευταίος μη πολιτικοποιημένος άνθρωπος έχει ταυτίσει πια τους χρυσαυγίτες με εγκληματίες, εξ ου και η απώλεια τόσων χιλιάδων ψήφων.

γ) Ο αποκλεισμός της από την κρατική χρηματοδότηση με ειδικό νόμο μέχρι να βγει η απόφαση του Δικαστηρίου έχει οδηγήσει στο κλείσιμο δεκάδων γραφείων της σε όλη την Ελλάδα, στην αδυναμία διαφημιστικής προβολής της και στην αδυναμία της να διοργανώνει συσσίτια και αιμοδοσίες «μόνο για Έλληνες» εξαγοράζοντας έτσι την ψήφο απελπισμένων ανθρώπων.

Πολυμέτωπος αγώνας

Τώρα λοιπόν που το «τέρας» είναι πεσμένο, είναι μπροστά μας η ιστορική ευκαιρία να αποτελειωθεί. Μέσα σε λίγους μήνες, η Χρυσή Αυγή μπορεί να βρεθεί και εκτός Βουλής και εντος φυλακής. Ο πολυμέτωπος

αγώνας που περιγράψαμε παραπάνω πρέπει να συνεχιστεί ακόμα πιο δυνατός μέχρι τις 7 Ιουλίου με τον στόχο η Χρυσή Αυγή να χάσει κι άλλες ψήφους και να βρεθεί εκτός Βουλής. Ας μην ξεχνάμε ότι μέσα στον Ιούνιο θα απολογούνται ήδη στη δίκη τα πρώτα στελέχη της και η παρουσία του κόσμου και των δημοσιογράφων είναι επιτακτική.

Σε καμία περίπτωση βέβαια, δεν πρέπει να θεωρούμε ότι οι ναζί θα πέσουν αμαχητί. Η κίνηση του Μιχαολιάκου να στείλει τον Λαγό στην Ευρωβουλή δείχνει ότι θα κάνουν τα πάντα για να μην μπουκ φυλακή. Πρέπει να ακουστεί δυνατά η φωνή του αντιφασιστικού κινήματος ώστε το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο να πράξει το αυτονόητο και να μη δώσει άδεια στον υπόδικο Λαγό να βγει εκτός Ελλάδας (έχει όρο απαγόρευσης εξόδου απ' τη χώρα και έχει ήδη παραβιάσει μια φορά τους όρους που του είχαν τεθεί μετά την

αποφυλάκισή του το 2015).

Οι κινήσεις πανικού του Μιχαολιάκου μετά τις εκλογές του Μαΐου να απευθύνει κάλεσμα σε Καρατζαφέρη και Φαήλο Κρανιδιώτη για εκλογική συνεργασία ενόψει της 7ης Ιουλίου (ενώ μέχρι πριν λίγους μήνες τους έβριζε ως «ψοφοδεξιά...») δείχνουν πόσο τρέμει ο αρχηγός το ενδεχόμενο να μην έχει πια τον μανδύα του κοινοβουλευτικού κόμματος για την οργάνωσή του.

Ο αγώνας πρέπει να είναι διμέτωπος λοιπόν -και στον δρόμο και στα δικαστήρια- ώστε να λέμε κάποτε ότι η 7η Ιουλίου του 2019 ήταν η ημερομηνία που η Χρυσή Αυγή ξεκίνησε την επιστροφή της στο 0,2% όπου ήταν κάποτε και εντέλει στα μπουντρούμια της ιστορίας μαζί με τους ιδεολογικούς προγόνους της.

Κώστας Σκαρμέας

συνήγορος πολιτικής αγωγής των Αιγυπτίων αλιεργατών στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Ναζιστική πρόκληση στην Αλεξανδρούπολη

Την περασμένη βδομάδα φασίστες πήγαν μέσα στη νύχτα και βεβήλωσαν το μουσουλμανικό νεκροταφείο της Αλεξανδρούπολης γράφοντας με σπρέι φασιστικά σύμβολα και προκαλώντας ζημιές στους τάφους ενώ πέταξαν και δεκάδες τρικάκια της Χρυσής Αυγής.

Πρόκειται για ακόμη μια αποτρόπαια, θρασύδειλη φασιστική επίθεση που σύμφωνα με το νόμο διώκεται αυτεπάγγελτα και δεν πρέπει να μείνει ατιμώρητη. Απαιτούμε από τις αρχές άμεσα να βρεθούν και να συλληφθούν οι δράστες που δεν δίστασαν να αφήσουν και την υπογραφή τους στον τόπο του εγκλήματος.

Η Χρυσή Αυγή και οι φασιστικές της επιθέσεις δεν χωράνε ούτε στην Αλεξανδρούπολη όπου το αντιφασιστικό κίνημα έχει πετύχει να κλείσει τα γραφεία τους, ούτε στην ευρύτερη περιοχή του Έβρου και της Αν. Μακεδονίας-Θράκης όπου στις πρόσφατες περιφερειακές εκλογές έπεσαν περίπου 50% σε ψήφους και ποσοστό.

Την ίδια στιγμή συγκλονίζουν νέες καταγγελίες που δημοσιεύθηκαν στον τουρκικό και ελληνικό τύπο για επαναπροωθήσεις και βα-

σανιστήρια προσφύγων και μεταναστών στον Έβρο. Όπως καταγγέλλουν ένας Ιρακινός και δύο Αιγύπτιοι, αφού συνελήφθησαν από την ελληνική αστυνομία στο Διδυμότειχο προσπαθώντας να πάνε στη Θεσσαλονίκη, δεν τους δόθηκε φαγητό, τους χτύπησαν με γκλομπς, τους πυροβόλησαν με πλαστικές σφαίρες και τους έκαναν ηλεκτροσόκ, ενώ στη συνέχεια τους χώρισαν σε ομάδες των 10 και με βάρες τους επέστρεψαν στην Τουρκία μέσω του Έβρου. Ήδη η Διεθνής Αμνηστία και πολλές άλλες οργανώσεις έχουν καταγγείλει ανάλογες περιπτώσεις επαναπροωθήσεων και βασανιστηρίων με μοναδικό στόχο την τρομοκρατία και την αποτροπή των προσφύγων να περάσουν τα σύνορα της Ευρώπης -Φρούριο.

Λέμε όχι στο φασισμό. Λέμε όχι στη ρατσιστική Ευρώπη-φρούριο. Και απαιτούμε να μπει τέλος στις επιχειρήσεις επαναπροώθησης και το απάνθρωπο κυνηγητό των προσφύγων και των μεταναστών στα σύνορα.

Γιώργος Μποτσίδης

ATHENS PRIDE 2019

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΙΟΥΝΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΠΟΡΕΙΑ 7μμ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ STONEWALL

STONEWALL MEANS...
FIGHT BACK!
SMASH GAY OPPRESSION!
GAY CRUCUS OF Y.A.W.F.

ΛΟΑΤΚΙ, ΝΤΟΠΙΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ/ΕΣ, ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ/ΕΣ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

- ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΟΜΟΦΟΒΙΑ, ΤΡΑΝΣΦΟΒΙΑ, ΞΕΣΙΣΜΟ
- ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΚ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟ
- ΊΣΟΒΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΝΕΟΝΑΖΙ

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismfascism.org

Ο ΦΠΑ πέφτει, τα εισιτήρια ανεβαίνουν!

Ποιανών την τσέπη ωφελεί τελικά η πολυδιαφημισμένη μείωση του ΦΠΑ στα εισιτήρια των συναυλιών; Υποτίθεται ότι από 1/1/2019 ο ΦΠΑ έπεφτε στο 6% από το 24% που ήταν μέχρι τότε. Σύμφωνα με την τροπολογία “η διάταξη επιδιώκει την τόνωση της αγοράς μέσω της μείωσης των εισιτηρίων των συναυλιών προς τους καταναλωτές για την ενίσχυση του πολιτισμού”. Μείωση των εισιτηρίων δεν παίζει. Όσο για την “ενίσχυση του πολιτισμού”, την απολαμβάνουν μόνο όσοι μπορούν να δώσουν ενάμιση μεροκάματο για ένα μουσικό θέαμα μερικών ωρών.

Η περίοδος με τις μεγάλες καλοκαιρινές συναυλίες και τα φεστιβάλ έχει ξεκινήσει και μια ματιά στις -ακόμα πανάκριβες- τιμές των εισιτηρίων μπορεί εύκολα να επιβεβαιώσει τον ισχυρισμό. Εύκολα συμπεραίνει κανείς ότι οι διοργανωτές, εκτός από τα έσοδα από τους δεκάδες μεγάλους χορηγούς, καταλήγουν να επωφελούνται κι από τη διαφορά που προκύπτει από τη μείωση του ΦΠΑ, χωρίς να φτηναίνουν τα εισιτήρια για τον κόσμο που θέλει να δει τον αγαπημένο του καλλιτέχνη.

Παράδειγμα ένα από τα μεγαλύτερα πλέον μουσικά φεστιβάλ στην Αθήνα. Η τιμή εισιτηρίου πέρυσι για να δεις τους Thievery Corporation και UB40 ξεκινάγε από 38 ευρώ. Φέτος η αντίστοιχη –ως προς το μουσικό είδος– ημέρα του φεστιβάλ με τον Damian Marley και τους Third World, ξεκινάει από 35 ευρώ. Για την ημέρα του Iggy Pop η τιμή ανεβαίνει στα 48 ευρώ, ενώ τα ίδια θα πρέπει να πληρώσουν και οι μεταλλάδες στη “δική τους” μέρα του ίδιου φεστιβάλ. Ακόμα χειρότερα, σε άλλο μεγάλο φεστιβάλ της Αθήνας, το αντίστοιχο εισιτήριο πέρυσι, στη συναυλία του Nick Cave ξεκινάγε από 43 ευρώ, φέτος για να δεις τους Cure θα πρέπει να πληρώσεις 55 ευρώ! Και η λίστα με τα παραδείγματα θα μπορούσε να είναι ακόμα μεγαλύτερη. Κέρδη για τις εταιρίες και πολιτισμός για λίγους είναι ο κοινός παρονομαστής.

Σ.Μ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Αναζητώντας τον Χέντριξ

Η ταινία του Μάριου Πιπερίδη που διακρίθηκε στα διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ και αγκαλιάστηκε από το κοινό τόσο στη Βόρεια, όσο και στη Νότια Κύπρο, βρίσκεται επιτέλους στα σινεμά και αξίζει. Μια φαινομενικά απλή ιστορία δοσμένη με γλυκόπικρο χιούμορ και μια συνολικά άρτια παραγωγή που απευθύνεται σε πλατύ ακροατήριο, καταφέρνει να μιλήσει για το κυπριακό ζήτημα με τον πιο ανθρώπινο και μαζί πρωτότυπο τρόπο για ένα απλό λόγο: Βάζει στο ίδιο κάδρο με τον κεντρικό Ελληνοκύπριο ήρωα και δίνει φωνή σε έναν άνθρωπο από τα «Κατεχόμενα», όχι έναν Τουρκοκύπριο αλλά έναν γιό εποίκου. Έτσι αποτελεί ουσιαστικά την πρώτη ελληνοκυπριακή ταινία που επιχειρεί να δει τα πράγματα και από την άλλη πλευρά της πράσινης γραμμής. Πρόκειται για τεράστιο βήμα. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Ο Γιάννης -ο γνωστός από τις ταινίες του **Φατίχ Ακίν**, **Αδάμ Μπουσδούκος**- είναι ένας loser, ένας παρίας του φανταχτερού Κυπριακού θαύματος. Σαραντάρης αποτυχημένος ροκ μουσικός, με χρέη στη σπιτονοικοκυρά και στον υπόκοσμο και έναν πρόσφατο χωρισμό από τη φίλη του, η οποία του άφησε την κηδεμονία του σκανδαλιάρη σκύλου τους με το όνομα Τζίμι (Χέντριξ). Ο Γιάννης ετοιμάζεται να φύγει στο εξωτερικό. Ωστόσο τρεις μέρες πριν την αναχώρηση ο Τζίμι του ξεφεύγει στην Τουρκική πλευρά της Λευκωσίας. Αναζητώντας τον Χέντριξ ο Γιάννης (και μαζί ο θεατής) θα βρεθεί αντιμέτωπος με τις θεμελιώδεις αρχές και ταμπού που καλλιεργεί η ελληνοκυπριακή πολιτική αφήγηση.

Ταμπού πρώτο: Ο Γιάννης προέρχεται από προσφυγική οικογένεια και δεν έχει περάσει ποτέ την πράσινη γραμμή (βασικό πρόταγμα του ελληνοκυπριακού εθνικισμού), αλλά τελικά θα το κάνει μόνο και μόνο για τον Τζίμι.

Ταμπού δεύτερο: Όταν τον βρει με τη βοήθεια ενός Τούρκου στρατιώτη στο οδόφραγμα, διαπιστώνει ότι δεν μπορεί να τον φέρει πίσω στη Νότια Κύπρο, λόγω της Κυπριακής νομοθεσίας που τη στιγμή που υποκριτικά δηλώνει ότι δεν χρειάζονται διαβατήρια για το πέρασμα στο «ψευδοκράτος», ρητά απαγορεύει οποιαδήποτε διέλευση

ζώων που προέρχονται από εκεί (απολαυστικά εξοργιστική η στιχομυθία με τον Ελληνοκύπριο τελωνειακό γραφειοκράτη). Εξαιτίας του Κυπριακού κράτους ο Χέντριξ βρίσκεται αποκλεισμένος στα «κατεχόμενα» κι ο Γιάννης έχει τρεις μέρες για να τον περάσει απέναντι και να τον πάρει μαζί του.

Κριτική στον εθνικισμό

Στην απελπισία του θα γνωρίσει τον Χασάν, τον έποικο μηχανικό αυτοκινήτων που μένει με την οικογένειά του στο πατρικό του Γιάννη στη Βόρεια Λευκωσία. Ο Χασάν επίσης θέλει να φύγει στο εξωτερικό, πώς όμως να το κάνει χωρίς διεθνώς έγκυρο διαβατήριο; Η εμφάνιση του Γιάννη πυροδοτεί κωμικοτραγικές σκηνές που κριτικάρουν εύστοχα τα εθνικιστικά κλισέ, όπως ο καυγάς για το σπίτι όπου μένει ο Χασάν.

Ταμπού τρίτο: Ποιός δικαιούται πραγματικά το σπίτι; Ο Γιάννης, ο πατέρας του οποίου το έχτισε ή ο Χασάν που γεννήθηκε και ζει εκεί τα τελευταία 40 χρόνια; Σε τελική ανάλυση και οι δυο θέλουν να εγκαταλείψουν το νησί. Δεν υπάρχει ζωή γι'αυτούς εδώ.

Καταφεύγουν στον Τουμπέρκ, τον τοπικό «νονό», που αναλαμβάνει έναντι αμοιβής να περάσει τον Τζίμι μαζί με κάποιο από τα λαθραία φορτία που συστηματικά πηγαиноφέρνει. Όταν η δουλειά στραβώσει, οι ήρωες θα μπλεχτούν σε ακόμη περισσότερες περιπέτειες που διατηρούν το ενδιαφέρον του θεατή μέχρι το τέλος.

Αυτό που ενδιαφέρει ωστόσο δεν είναι η κατά-

ληξη αλλά η διαδρομή, το ότι ο Γιάννης θα αναμετρηθεί με τους εθνικιστικούς μύθους και θα τους απορρίψει. Στο τέλος της περιπλάνησης είναι ένας άλλος άνθρωπος. Αρκετές ελληνικές και ελληνοκυπριακές ταινίες έχουν κατά καιρούς αναφερθεί στην κατάσταση του διχοτομημένου νησιού, πάντα όμως από την σκοπιά και με τον πόνο της ελληνικής πλευράς, αν υπάρχουν Τουρκοκύπριοι παρουσιάζονται σαν αφελή θύματα, οι δε Τούρκοι σαν οι «κακοί» της υπόθεσης. Ο Μάριος Πιπερίδης κατάφερε να αντιστρέψει το είδωλο. Όπως δηλώνει ο ίδιος:

«Υπάρχει ένα μεγάλο σύνολο ατόμων όπως ο Χασάν που είναι μόνο αριθμοί. Είναι 50.000, 70.000, 100.000, 150.000; Πάντα είναι αριθμοί. Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Χρησιμοποιούνται μονάχα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Πολλοί Ελληνοκύπριοι λένε: «Να φύγουν όλοι». Πώς χειρίζεσαι αυτούς τους ανθρώπους, τι τους λες, όταν ήδη βρισκόμαστε στην τρίτη γενιά;» (συνέντευξη που αξίζει να διαβαστεί)*.

Η ταινία βασίζεται σε πραγματικό γεγονός που προκλήθηκε από τους παρανοϊκούς κανονισμούς που επιβάλλει η Κυπριακή Δημοκρατία. Η μεγάλη ανταπόκριση που συνάντησε σε Βόρεια και Νότια Κύπρο δείχνει τις πελώριες ρωγμές στις πολιτικές του εθνικισμού και τις μεγάλες δυνατότητες μέσα στον απλό κόσμο να τις παλέψει και από τις δυο πλευρές της πράσινης γραμμής.

Δήμητρα Κυρίλλου

* <https://tinyurl.com/y4szb2es>

Την Παρασκευή ανοίγουν οι πύλες του **Φεστιβάλ Αναίρεσεις 2019** σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Το ραντεβού της αγωνιζόμενης νεολαίας και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πόθος για συζητήσεις, εκδηλώσεις και πλούσιο συναυλιακό πρόγραμμα.

ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Κοινός αγώνας όλων των εργαζόμενων

Στις 11 Ιούνη, εν μέσω προεκλογικής περιόδου, απεργείτε. Πώς αποφασίσατε την απεργία και ποια είναι τα βασικά αιτήματα;

Η απεργία στις 11/6 προκηρύχθηκε αρχικά από το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας που πήρε την πρωτοβουλία με κεντρικό αίτημα την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με αυξήσεις. Την απόφαση υιοθέτησε η ΟΣΝΙΕ και έτσι μετέτρεψε την απεργία σε πανελλαδική για ολόκληρο τον κλάδο της ιδιωτικής Υγείας, κλινικές, διαγνωστικά εργαστήρια και γηροκομεία.

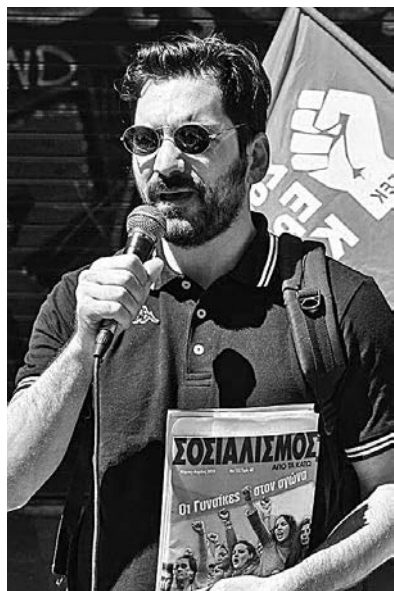
Είναι άλλη μια απόδειξη πως, οργανώνοντας χώρο το χώρο και σωματείο το σωματείο από τα κάτω, μπορούμε να σπάμε την αδράνεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Στο κέντρο των διεκδικήσεων της απεργίας βρίσκονται η υπογραφή ΣΣΕ με αυξήσεις, η επαναφορά των χρονοεπιδομάτων, των ειδικών ωραρίων και των αδειών επικίνδυνης εργασίας που χάσαμε τα χρόνια των μνημονίων.

Όμως αυτή η απεργία έρχεται και σαν απάντηση σε μια σειρά επιθέσεις που δεχτήκαμε σαν εργαζόμενοι από τις εργοδοσίες και τα αφεντικά την προηγούμενη περίοδο.

Είδαμε την επίθεση για την κατάργηση της ΣΣΕ στο Ωνάσειο. Μια επίθεση που τελικά δεν πέρασε, αφού με τροπολογία που κατατέθηκε από την κυβέρνηση την τελευταία στιγμή πριν τις εκλογές, αναιρέθηκε ο προηγούμενος νόμος που καταργούσε τη ΣΣΕ.

Οι επιθέσεις γενικεύτηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα και σε άλλους χώρους της ιδιωτικής Υγείας. Στο Ιατρικό Αθηνών, σε μια από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις του κλάδου, είδαμε μαζικές απολύσεις και εργολαβοποίηση στον τομέα της σίτισης. Στη Euromedica έχουμε μαζικές απληρωσιές. Μια από τις επιχειρήσεις που βρέθηκαν σε πρωταγωνιστική θέση τις προηγούμενες δεκαετίες έχει βρεθεί μέσω της Axon Holdings ιδιοκτησίας Λακουνάκου (άλλοτε “εθνικού προμηθευτή” στα εξοπλιστικά προγράμματα και παραλίγο ιδιοκτήτη της Ολυμπιακής) σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης από την Τράπεζα Πειραιώς. Καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να κινηθούν για να διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα τους.

Στις 11 Ιούνη το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας (ΣΠΠΥΑ) και η Ομοσπονδία Συνλόγων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ελλάδος (ΟΣΝΙΕ) έχουν προκηρύξει 24ωρη πανελλαδική απεργία και συγκέντρωση στις 11πμ έξω από το Υπουργείο Υγείας. Ο Κώστας Πολύδωρος, εκλεγμένο μέλος στο ΔΣ του ΣΠΠΥΑ με την Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών (ΑΣΚΥ), μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη και τον Κυριάκο Μπάνο.

Πριν τις εκλογές στις 26 Μάη και τώρα ξανά πριν την απεργία σας στις 11 Ιούνη, είδαμε τους ιδιοκτήτες διαγνωστικών κέντρων να κάνουν λοκ-άουτ. Τι ζητάνε τα αφεντικά;

Οι εργοδότες των ιδιωτικών διαγνωστικών κέντρων και εργαστηρίων με την στήριξη του Πατούλη και τη σφραγίδα του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών ανακοίνωσαν, και το έκαναν πράξη, ότι θαβάλουν λουκέτο στις μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας προεκλογικά για το διάστημα 23 έως 25 Μάη. Το Εργατικό Κέντρο Αθήνας έβγαλε σχετική ανακοίνωση που συμπαραστέκεται στους εργαζόμενους στην ιδιωτική Υγεία απέναντι στο λοκ άουτ.

ΤΡΙΤΗ 11 ΙΟΥΝΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, 11πμ

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟ ΛΟΚ ΑΟΥΤ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΚΛΑΔΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΜΕ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

ΩΝΑΣΕΙΟ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΥΠΟΓΡΑΦΗ Ε.Σ.Σ.Ε. ΤΩΡΑ!

ΑΣΚΥ

Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών

Κύριο αίτημά τους ήταν η αποπληρωμή των χρεών του ΕΟΠΥΥ και η κατάργηση του θεσμού του claw back – rebate. Με το θεσμό του claw back – rebate το δημόσιο βάζει ένα ταβάνι στις δαπάνες που μπορεί να κάνει μια μονάδα ιδιωτικής Υγείας μέσω του ΕΟΠΥΥ. Πρόκειται για ένα θεσμό δημοσίου ελέγχου πάνω στην λειτουργία των ιδιωτικών επιχειρήσεων στον κλάδο της Υγείας. Είναι φανερό ότι οι εργοδότες επιθυμούν μια στροφή προς την ιδιωτικοποίηση και του συστήματος Υγείας και του συστήματος ασφάλισης. Άλλωστε το λοκ άουτ “συνέπεσε” με τις προεκλογικές δηλώσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη για την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων νοσοκομείων και για ΣΔΙΤ μεταξύ δημόσιων νοσοκομείων και ιδιωτικών διαγνωστικών εργαστηρίων. Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν και οι δηλώσεις του Στουρνάρα για την μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος.

Συνολικά βλέπουμε μια έντονη τάση συγκεντροποίησης του κεφαλαίου και στον κλάδο της ιδιωτικής

Υγείας. Μικρές κλινικές χρεοκοπούν ενώ οι μεγάλοι όμιλοι γιγαντώνονται. Είδαμε τη γιγάντωση του όμιλου Υγείας, του Μετροπόλιταν, του Ιατρικού Αθηνών και της Βιοϊατρικής. Τα κέρδη τους εκτινάχθηκαν μέσα στην περίοδο της μεγαλύτερης κρίσης. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει δημοσιεύσει η ICAP, η ιδιωτική Υγεία είναι από τους πιο κερδοφόρους κλάδους του ελληνικού καπιταλισμού. Σύμφωνα και με πρόσφατο δημοσίευμα της Ναυτεμπορικής, “άνοδο της τάξης του 75% σημείωσαν τα κέρδη των εισηγμένων ομίλων ιδιωτικής Υγείας κατά το 2018, τη στιγμή που ο κύκλος εργασιών τους κινήθηκε ελαφρά ανοδικά κατά 2%. Ειδικότερα, με βάση τις ανακοινώσεις των εισηγμένων εταιρειών (Ιατρικό Αθηνών, Υγεία και Ιασώ) που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα για το 2018, διαπιστώνεται ότι κατόρθωσαν να πετύχουν κύκλο εργασιών της τάξης του μισού δισεκατομμυρίου ευρώ” (!)

Ωστόσο τα αφεντικά δεν έμειναν στο τριήμερο που ανακοίνωσαν

προεκλογικά αλλά έχουν ανακοινώσει ότι από τις 10/6 ξεκινάνε λοκ άουτ επ’ αόριστον. Το λοκ άουτ είναι μια ξεκάθαρη επίθεση στο συνδικαλισμό. Από τη μία οι εργοδότες που αρνούνται να κάτσουν στο τραπέζι για την υπογραφή της ΣΣΕ και από την άλλη η ημερομηνία που επιλέγουν δεν είναι μια τυχαία ημερομηνία. Είναι μια μέρα πριν τις 11 Ιούνη.

Γιατί αυτή η απεργία πλέον έχει ένα διπλό νόημα. Από τη μία απεργούμε για να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας, και από την άλλη σπάμε το λοκ άουτ που πάνε να εφαρμόσουν οι εργοδότες φορτώνοντας το στις πλάτες τις δικές μας αλλά και των ασθενών που ταλαιπωρούνται χωρίς να μπορούν να κάνουν τις εξετάσεις τους.

20.000 εργαζόμενοι

Πάνω από 20.000 εργαζόμενοι δουλεύουν στην ιδιωτική Υγεία πανελλαδικά, πάνω από τους μισούς εργάζονται στην Αθήνα. Την ίδια ώρα που γίνονται όλα αυτά και οι εταιρίες αναπτύσσονται με τέτοιους ρυθμούς, οι μισθοί μας έχουν υποχωρήσει κατά 30-40% και την ίδια ώρα οι εργοδότες αντλούν προσωπικό, νοσηλευτικό και ιατρικό, από τους χιλιάδες συμβασιούχους γιατρούς και νοσηλευτές που βρίσκονται με καθεστώς επισφάλειας στο δημόσιο σύστημα Υγείας.

Για αυτό είναι σημαντικό αυτό που επιμένουμε από τη δική μας μεριά πως για να είναι επιτυχημένη αυτή η απεργία πρέπει να τη συνδέσουμε με τους αγώνες που δίνουν οι συνάδελφοι στα δημόσια νοσοκομεία. Όλα αυτά τα χρόνια έχουν πραγματοποιήσει μια σειρά από απεργίες και κινητοποιήσεις με αποκορύφωμα την απεργία στις 16 Μάη, 10 μέρες πριν τις εκλογές. Γι’ αυτό τους καλούμε να συμμετέχουν μαζί μας και στις 11/5 με προκήρυξη απεργίας από την ΠΟΕΔΗΝ. Γιατί αυτός είναι ένας κοινός αγώνας των εργαζόμενων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα της Υγείας αφού φαίνεται ξεκάθαρα πως δεν μπορεί η Υγεία να είναι ένα εμπόρευμα για να παίζουν οι εργοδότες κερδοσκοπικά και πολιτικά παιχνίδια.

Θέλουμε Υγεία δημόσια και δωρεάν και ποιοτική που να είναι ανοιχτή για όλους τους εργαζόμενους και τους άνεργους, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, και που αυτοί που εργάζονται σε αυτό τον κλάδο να απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα που έχουν οι εργαζόμενοι.

ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Βαβέλ 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ Μετά τις εκλογές, επιμένουμε αριστερά και αντικαπιταλιστικά Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Σταθμός 8μμ Μετά τις εκλογές, επιμένουμε αριστερά και αντικαπιταλιστικά Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 Goody’s 8μμ Μετά τις εκλογές, επιμένουμε αριστερά και αντικαπιταλιστικά Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Σπίριτ 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Πουρναρούσα 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Γιατί ο Μαρξισμός; Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Πολυμήχανο 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη
ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Μετά από τα αποτελέσματα των εκλογών χρειαζόμαστε δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 8μμ Μετά από τα αποτελέσματα των εκλογών χρειαζόμαστε δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Μετά από τα αποτελέσματα των εκλογών χρειαζόμαστε δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

Μαρξιστικά Φόρουμ
ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ) ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 Πολύκεντρο Νεολαίας 7.30μμ Τα σοβιέτ στη Δύση Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτλής
ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 γρ. δημοτικού σχήματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής
ΠΕΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Μικρές Γεύσεις (πλ.Τερψιθέας) 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Αργύρης Σκούρτης
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Deja (Φωκ.Νέγρη και Σκοπέλου) 7.30μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη
ΕΞΑΡΧΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 Παιδαγωγικό 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Περιμπανού 7.30μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Γιώργος Πίττας
ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαραϊ
ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ Κρίκος 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
ΘΗΣΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 καφέ «6» (Τριών Ιεραρχών) 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Τζέγκα (Κειριαδών 38) 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Γωγώ (πλατεία Φραντζή) 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Μυρτίλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ) 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος
ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Τερέζα Μιχαλούδη
ΠΑΤΗΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 πολιτ.κέντρο Αντ.Σαμαράκης 8μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Τάκης Καραβίτης
ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 δημαρχείο 6μμ Εργατική απάντηση στην κρίση της ΓΣΕΕ Ομιλήτρια: Φυλλιώ Φραγκάκου
ΙΛΙΣΙΑ - ΣΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Sweet Home (Ούλαφ Πάλμε 17) 7μμ Μαρξισμός και εθνικισμός Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης
ΑΙΓΑΛΕΟ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 στέκι 8μμ Μετά από τα αποτελέσματα των εκλογών χρειαζόμαστε δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 Πνευματικό Κέντρο Δήμου 7μμ Stonewall – 50 χρόνια μετά Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ Μετά τις εκλογές, επιμένουμε αριστερά και αντικαπιταλιστικά Ομιλητής: Αγγελος Μιχαηλίδης
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ

Μετά τις εκλογές, επιμένουμε αριστερά και αντικαπιταλιστικά
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Ποέτα 8μμ
Η εξέγερση της Τιενανμέν
Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΤΟΥΜΠΑ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Άνεμος 6.30μμ
Η εξέγερση της Τιενανμέν
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κορμινανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Το τραπεζικό ζήτημα
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Παράγκα 8μμ
Το τραπεζικό ζήτημα
Ομιλητής: Φάνης Φίλιππας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Καμπός 7μμ
Το τραπεζικό ζήτημα
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσarıδης

ΠΑΤΡΑ
● ΠΕΜΠΤΗ 6/6 καφέ Γέφυρες 7μμ
Η εξέγερση της Τιενανμέν
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΠΕΜΠΤΗ 13/6 καφέ Γέφυρες 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Γέφυρες 7μμ
Stonewall – 50 χρόνια μετά

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ)
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 Πολύκεντρο Νεολαίας 7μμ
Η εξέγερση της Τιενανμέν
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσoβ

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Ξεσηκωμός για τον πλανήτη
Ομιλήτρια: Δανάη Κωλέτη

Ανοιχτές εκδηλώσεις

Μετά τις εκλογές -
Να οργανώσουμε τις επόμενες μάχες

ΒΟΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/6 Θόλος 6μμ
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6
Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΞΑΝΘΗ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Συνελεύσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΗΡΑΚΛΕΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 6/6 Βύλα Στέλλα 8μμ

Τ.Ε. ΓΚΥΖΗ-ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΝ-ΠΟΛΥΓΩΝΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/6
στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 6.30μμ

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 6/6

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία Κυψέλης 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/6

Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλασίου 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρο Φιξ 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Ελ. Βενιζέλου και Έβρου 6μμ
ΝΙΚΑΙΑ Πλατεία Σπάθα 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκού 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Super Market Βασιλόπουλος 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Market In Μεταξουργείο 7.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΟ Σταθμός ΜΕΤΡΟ 6μμ
ΜΕΝΙΔι πλατεία Αγ. Βλάσση 6μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

“Τζάντε” Πετρουπόλεως 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (Κελάρι) 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΒΡΗΛΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 6.30μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 6.30μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 6.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/6

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Πανόμου Λαϊκή Λαρίσης 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλ. Κύπρου 11.30πμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ Κ. Πετράλωνα 12μ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
ΣΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης Πλατεία Πλα-
στήρα 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λομπράκη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ
Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρήγα
Φεραίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 105 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδές, Σωτήρης Κοντο-
γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-
λίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη
Φράγκου
Ηλεκτρονική αελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλεγγύφας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμέ-
νη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πά-
ρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου
του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις
ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό
Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει
να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρ-
χει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια

αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνο-
μία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-
τουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της
άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί
το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δη-
μοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’
τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολι-
τοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"
Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανά-
σταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί
να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της
ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της
Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν

κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα
των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρί-
σεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου,
φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κι-
νήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική
καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά
τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής
τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως
τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.
Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρασι-
σμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να
διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιποικρική πολεμοκαπηλεία της
“δικής μας” αρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το
σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμέ-
νοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτή-
των στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα
αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον
εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα
από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα
κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απα-
ραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μα-
χητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστι-
κό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να
πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προο-
πτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες.
Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατά-
στασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

35 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα μαζί με τους ανθρακωρύχους!

Το φετινό Pride γίνεται πάνω σε άλλη μία σημαντική επέτειο του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος: τα 35 χρόνια από τη δημιουργία των LGSM (Lesbians and Gays Support the Miners – Λεσβίες και Γκέι Στηρίζουμε τους Ανθρακωρύχους) στο Pride του 1984 στη Βρετανία.

Το Μάρτη του 1984 ξεκίνησε η μεγαλύτερη απεργιακή σύγκρουση που έχει δει η χώρα με πάνω από 140 χιλιάδες ανθρακωρύχους να απεργούν ενάντια στο κλείσιμο των ορυχείων με σκοπό την ιδιωτικοποίησή τους, αντιμετωπίζοντας τη δολοφονική αστυνομική καταστολή που επιστράτευσε η Θάτσερ. Η απεργία κράτησε 12 ολόκληρους μήνες και ο απολογισμός της καταστολής ήταν 5 νεκροί και χιλιάδες τραυματίες, ενώ έγιναν πάνω από 11 χιλιάδες συλλήψεις.

Οι LGSM ήταν μια συμμαχία ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβιστών και ακτιβιστριών για την οικονομική στήριξη των απεργών. Ξεκινώντας από την ίδια την πορεία του Pride το 1984 και στη συνέχεια στις γειτονίες όπου βρίσκονταν τα περισσότερα γκέι μαγαζιά, κατάφεραν να συγκεντρώσουν το ποσό των 20 χιλιάδων λιρών για την οικονομική ενίσχυση των απεργών ανθρακωρύχων στο **Dulais** της Ουαλίας και των οικογενειών τους. Περίπου 30 μέλη των LGSM επισκέφθηκαν το Dulais και φιλοξενήθηκαν από τους ανθρακωρύχους, μετά από πρόσκληση των τελευταίων. Μέσα στη χρονιά της απεργίας οργανώθηκαν μια σειρά συναυλίες και συναντήσεις. Οι συναυλίες τιτλοφορήθηκαν **Pits and Perverts** («ορυχεία και ανώμαλοι») σαν απάντηση στην εκστρατεία συκοφάντησης από τον φιλοκυβερνητικό τύπο που είχε βγάλει πρωτοσέλιδο «Ανώμαλοι στηρίζουν τα ορυχεία!».

«Η επιτυχία μας ήταν ότι συγκεντρώσαμε αρκετά χρήματα ώστε κανένας από τους ανθρακωρύχους [του Dulais] να μη γυρίσει στη δουλειά αναγκασμένος από την πείνα», έχει δηλώσει ο **Ray Goodspeed**, ιδρυτικό μέλος των LGSM. Μια τεράστια επιτυχία, αλλά όχι η μόνη αυτής της πρωτοβουλίας. Με τη δέσμευση των ταμείων του **NUM** (Εθνικό Συνδικάτο Ανθρακωρύχων) η Θάτσερ θέλησε να στείλει το μήνυμα ότι η στήριξη των απεργών δεν έχει νόημα, ότι κανείς δεν μπορεί να στείλει λεφτά στο συνδικάτο για να παρατείνει την απεργία. Δημιουργήθηκαν όμως εκτενής δίκτυα συμπαραστών τόσο από εργαζόμενους σε άλλους κλάδους όσο και από τοπικές κοινωνίες, από ακτιβιστές και ακτιβίστριες αλλά και από εργάτες άλλων χωρών, που μάζευαν χρήματα και τρόφιμα, αποδεικνύοντας το αντίθετο.

Η διανομή των χρημάτων και των τροφίμων γινόταν στα ίδια τα ορυχεία και στις κοινότητες των ανθρακωρύχων, κάτι που ενίσχυε τις δυνατότητες για οργανωμένη απεργιακή φρουρά, άρα και την ίδια την πολιτική δύναμη της απεργίας, κάτι το οποίο η συνδικαλιστική ηγεσία δεν είχε φροντίσει να κάνει έγκαιρα. Οι LGSM ήταν ένα σημαντικό κομμάτι σε αυτήν την προσπάθεια, περνώντας και οι ίδιοι χρόνο μαζί με τους απεργούς και συζητώντας πολιτικά.

Παράλληλα, η οικονομική καμπάνια μέσα σε ΛΟΑΤΚΙ+ χώρους άνοιξε τη συζήτηση για το πώς σπάει η «ομοφοβία της εργατικής τάξης».

Ανθρακωρύχοι με το πανό τους στο Pride του 1985

Οι επισκέψεις στο χωριό των απεργών απέδειξαν ότι σπάει πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι πίστευαν μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας. Ο **Mike Jackson**, συνιδρυτής των LGSM, έχει πει: «Θα ήταν ανειλικρινές να πούμε ότι δεν υπήρξε καθόλου διαφωνία. Χρόνια αργότερα μάθαμε ότι είχε γίνει συνάντηση [των απεργών] αφού είχε στείλει το γράμμα που εξηγούσα γιατί μια ομάδα 'ανώμαλων' ήθελε να τους στηρίξει. Οδήγησε σε μια θυελλώδη συζήτηση. Αλλά η γενική συμφωνία ήταν: 'έχουμε δαιμονοποιηθεί από τον Τύπο, ίσως θα έπρεπε να συναντήσουμε αυτούς τους ομοφυλόφιλους που έχουν επίσης δαιμονοποιηθεί'. Σε αυτούς που είχαν πρόβλημα με την απόφαση ζητήθηκε να απομακρυνθούν. Έτσι, δεν συναντήσαμε καθόλου εχθρικότητα».

Ενωμένη εργατική τάξη

Έδειξαν έτσι όχι μόνο ότι η ενωμένη εργατική τάξη μπορεί να αντισταθεί στην πιο σκληρή καταστολή, αλλά και ότι μέσα από τη μάχη για τη δουλειά και τα εργασιακά δικαιώματα ανοίγει ο δρόμος για να κερδίζονται και οι πολιτικές μάχες.

«Με τους ανθρακωρύχους της Νότιας Ουαλίας βάλαμε την ατζέντα των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων στο συνέδριο του Εργατικού Κόμματος το 1985. Η [απόφαση που πάρθηκε στο συνέδριο] ξεκίνησε μια τροχιά που θα κατέληγε στο σύμφωνο συμβίωσης και το γάμο μεταξύ ομοφυλόφιλων», έχει δηλώσει ο **Jonathan Blake**, μέλος των LGSM. Με την ψήφο των αντιπροσώπων του NUM το Εργατικό Κόμμα πέρασε το ψήφισμα στήριξης των ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιωμάτων τον Σεπτέμβριο-Οκτώβριο του '85, τόσο σε κόντρα με την ηγεσία του NUM που, όπως περιέγραφε ο Blake «δεν ήθελε πάρε δώσει με αδερφές», όσο και σε κόντρα με την ηγεσία του Εργατικού Κόμματος που πίστευε ότι «τα ζητήματα των λεσβιών και των γκέι μας κοστίζουν ακριβά». Αργότερα, το 1988, ομάδες ανθρακωρύχων στήριξαν ανοιχτά τη μάχη του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος ενάντια στο διαβόητο άρθρο 28, που απαγόρευε στις τοπικές αρχές οποιαδήποτε «προώθηση» της ομοφυλοφιλίας και κυρίως απαγόρευε την

αποδοχή της ομοφυλοφιλίας και της ομοφυλόφιλης οικογένειας στα σχολεία.

Μέχρι το τέλος της απεργίας, μέσα από διαρκή δράση, οι LGSM έφτασαν να έχουν 11 ενεργές ομάδες σε όλη τη χώρα. Το Νοέμβριο του 1984 δημιουργήθηκε και η ομάδα **LAPC** (Lesbians Against Pit Closures - Λεσβίες ενάντια στο κλείσιμο των ορυχείων) που συμμετείχε κι αυτή ενεργά στη συγκέντρωση οικονομικής ενίσχυσης. Διαχωρίστηκε από τους LGSM πάνω στη βάση ότι οι γυναίκες υπο-εκπροσωπούσαν στην πρωτοβουλία και άνοιξε τη συζήτηση για το πώς πολεμιέται ο σεξισμός. Την απάντηση έδωσε η ίδια η απεργία. Στην αρχή της ο ρόλος των γυναικών είχε υποτιμηθεί εντελώς, αλλά οι ίδιες διεκδίκησαν να το αλλάξουν πηγαίνοντας στις φρουρές. Ήταν μία κομβική πολιτική μάχη για τη συνέχιση της απεργίας, καθώς τις σεξιστικές αντιλήψεις προωθούσαν κυρίως οι απεργοσπαστές λέγοντας ότι ο ρόλος των γυναικών ήταν στο σπίτι.

Μαζί με αυτό, κερδήθηκε το δυνάμωμα των γυναικών, που το Δεκέμβριο του '84 δεν μπορούσαν να φανταστούν την καθημερινότητά τους ίδια μετά το τέλος της απεργίας. Υπήρξαν γυναίκες που επισκέφτηκαν εργατικές συνελεύσεις σε άλλες χώρες για να μιλήσουν για την απεργία και να πάρουν ενίσχυση. Αυτή η σύνδεσή τους με την απεργία κατάφερε να βοηθήσει και τις ίδιες απέναντι στις ιδέες που υποτιμούσαν τις εργατικές μάχες και οδηγούσαν στο διαχωρισμό των γυναικών από τους άντρες εργάτες δείχνοντας εκείνους σαν υπαίτιους της καταπίεσης.

Τον Μάρτη του 1985 η απεργία των ανθρακωρύχων ηττήθηκε. Με απόφαση του NUM οι απεργοί γύρισαν στη δουλειά χωρίς καν κάποιο συμβιβασμό. Τα αποτελέσματα ήταν ολέθρια για το εργατικό κίνημα της Βρετανίας, τους ίδιους τους ανθρακωρύχους, τις οικογένειες και τα χωριά τους. Ήταν ολέθρια για το εργατικό κίνημα συνολικά, καθώς η νίκη της Θά-

τσερ άνοιξε το δρόμο για την τακτική της «σαλαμοποίησης», της ιδιωτικοποίησης κάθε κλάδου ξεχωριστά, και της γενικευμένης επίθεσης του νεοφιλελευθερισμού σε όλο τον κόσμο. Το συνδικάτο των ανθρακωρύχων αποδυναμώθηκε τρομερά κι αυτό εν μέρει επηρέασε και το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, που αν και είχε τους ανθρακωρύχους στο πλευρό του ενάντια στο άρθρο 28, δεν κατάφερε να σταματήσει την ψήφισή του.

Ωστόσο οι παρακαταθήκες που άφησε αυτή η μάχη και η παρέμβαση των LGSM είναι τεράστιες. Οι ανθρακωρύχοι που είχαν έρθει σε επαφή με τους LGSM πήραν μέρος στο Pride του 1985, διαδηλώνοντας στην κεφαλή της πορείας και μαζικοποιώντας την πιο πολιτική ημέρα περηφάνιας που έγινε ποτέ στη Βρετανία. Τα ηγετικά μέλη των LGSM ήταν σοσιαλιστές και επαναστάτες που έβαζαν στο κέντρο της δράσης τους την εργατική τάξη. Ο **Mark Ashton**, εμπνευστής της πρωτοβουλίας, ήταν γραμματέας της νεολαίας του Κομμουνιστικού Κόμματος. Είχε συμμετάσχει σε συνάντηση μιας ΛΟΑΤΚΙ+ ομάδας του Εργατικού Κόμματος με απεργό από τα ορυχεία και είχε δει ότι οι προβληματισμοί των εργατών δεν περιορίζονταν στα «δικά τους» ζητήματα.

Ξεκινώντας από τις οφθαλμοφανείς ομοιότητες της καταστολής και της συκοφάντησης των ανθρακωρύχων και των ΛΟΑΤΚΙ+ εξήγησαν ότι τα κοινά που μοιράζονται οι δυο κοινότητες είναι βαθύτερα. Πηγάζουν από το γεγονός ότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ που δέχονται καταστολή ανήκουν στην εργατική τάξη. Τα κοινά τους συμπεριφέρονται και οι κοινές μάχες είναι κάτι που τονίζουν εκτενώς τόσο οι απεργοί όσο και τα μέλη των LGSM και των LAPC στο ντοκιμαντέρ μικρού μήκους «All Out! Dancing in Dulais» που έφτιαξαν οι LGSM το 1986. Την ιστορία των LGSM διηγείται και η κινηματογραφική ταινία Pride του 2014 που έκανε την ιστορία γνωστή στο πλατύ κοινό σημειώνοντας διεθνή επιτυχία.

Η δράση των LGSM είναι μια ανεκτίμητη κληρονομιά του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος. Σήμερα, 35 χρόνια μετά και μέσα στην πιο βαθιά κρίση του καπιταλισμού, η εργατική τάξη μπορεί να την αξιοποιήσει για να στείλει στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας τα απομεινάρια της Θάτσερ που απειλούν ότι θα επιστρέψουν. Μαζί με όλο το σύστημα που καλλιεργεί ψεύτικους διαχωρισμούς στην εργατική τάξη για να συντηρεί την καταπίεση και την εκμετάλλευση που παράγει.

Αφροδίτη Φράγκου

Λεσβίες και ομοφυλόφιλοι σε απεργιακή φρουρά.

ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΤΟ ΣΟΥΔΑΝ **Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους**

Στο αίμα βύθισε την Δευτέρα 3 Ιούνη το Χαρτούμ η στρατιωτική χούντα (το “Μεταβατικό Στρατιωτικό Συμβούλιο”, όπως ονομάζεται επίσημα) που κυβερνάει το Σουδάν μετά την πτώση του δικτάτορα Ομάρ αλ Μπασίρ τον περασμένο Απρίλιο. Οι δυνάμεις ασφαλείας της χούντας επιτέθηκαν με πραγματικά πυρά και “εκκένωσαν” την κατασκήνωση καθιστικής διαμαρτυρίας έξω από την έδρα του γενικού στρατιωτικού επιτελείου στο Χαρτούμ. Τουλάχιστον 35 διαδηλωτές έχασαν τη ζωή τους, σύμφωνα με τις δηλώσεις της αντιπολίτευσης, από τη δολοφονική επιχείρηση. Από τις 6 Απριλίου, χιλιάδες διαδηλωτές είχαν καταλάβει τον χώρο μπροστά από το Πεντάγωνο απαιτώντας την διάλυση του Στρατιωτικού Συμβουλίου και την άμεση παράδοση της εξουσίας σε μια πολιτική κυβέρνηση.

Η “Ένωση Σουδανών Επαγγελματιών”, το μέτωπο των επαγγελματικών συλλόγων που έχει παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στο κίνημα που οδήγησε στην ανατροπή του Μπασίρ, έκανε λόγο για “αιματηρή σφαγή”. Ανάμεσα στους νεκρούς περιλαμβάνεται τουλάχιστον και ένα μικρό παιδί σύμφωνα με τις μαρτυρίες της “επιτροπής των γιατρών”, μιας ομάδας που πρόκειται στην εξέγερση. Αυτόπτες μάρτυρες περιγράφουν σκηνές φρίκης με τις δυνάμεις ασφαλείας να πετάνε στον Νείλο τα πτώματα των δολοφονημένων από τα πυροβόλα όπλα τους διαδηλωτών. Οι τραυματίες - ανάμεσά τους πολλοί σε σοβαρή κατάσταση - μετριοούνται σε εκατοντάδες.

Η κατάληψη έξω από το αρχηγείο του στρατού διαλύθηκε. Αυτοσχέδια βίντεο που έχουν τραβήξει διαδηλωτές από τα κινητά τους και έχουν ανεβάσει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δείχνουν, με τα λόγια του Aljazeera, “χαοτικές σκηνές ανθρώπων που προσπαθούν να διαφύγουν από τα στενά ενώ την ίδια ώρα

ακούγονται συνεχόμενοι πυροβολισμοί”. Γιατροί καταγγέλλουν ότι οι δυνάμεις της χούντας άνοιξαν πυρ ακόμα και μέσα στο νοσοκομείο του “Ανατολικού Νείλου”. Ένα άλλο νοσοκομείο που βρίσκεται κοντά στο Πεντάγωνο περικυκλώθηκε, σύμφωνα με τις δηλώσεις της Επιτροπής των Γιατρών, από τον στρατό.

Απάντηση

Η αποτίμηση της κατάστασης είναι παρακινδυνευμένη την ώρα που γράφεται αυτό το κείμενο. Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες, η άγρια καταστολή δεν έχει καταφέρει να σταματήσει την εξέγερση. “Διαδηλωτές”, γράφει το Aljazeera, “πλημμύρισαν μαζικά τους δρόμους του Χαρτούμ και των γύρω περιοχών σε απάντηση, στήνοντας οδοφράγματα και μπλόκα με πέτρες και φλεγόμενα λάστιχα”.

Η αιματηρή καταστολή ήταν η απάντηση της χούντας στην μαζική διήμερη πολιτική απεργία που είχε καλέσει η Ένωση Σουδανών Επαγγελματιών την περασμένη εβδομάδα. Παρά τις

απειλές της χούντας -που έλεγε ότι θα απολυθούν οριστικά όλοι όσοι δεν παρουσιαστούν στις δουλιές τους την Τρίτη ή την Τετάρτη (28 και 29 Μάη)- χιλιάδες εργαζόμενοι από εκατοντάδες συλλόγους και ανεξάρτητα συνδικάτα (που κάνουν τα πρώτα τους βήματα στο Σουδάν μετά από τα 30 χρόνια εξουσίας Μπασίρ) πήραν μέρος στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Η απεργία τρομοκράτησε τη χούντα -που παρά τις “δεσμεύσεις” της για τη διοργάνωση εκλογών και την παράδοση της εξουσίας σε μια πολιτική κυβέρνηση ύστερα από μια μεταβατική περίοδο εννέα μηνών- ονειρεύεται να συνεχίσει να κυβερνάει το Σουδάν πρακτικά για πάντα.

Ο αρχηγός της χούντας, **Άμπντελ Φάταχ αλ-Μπουρχάν** επισκέφθηκε πριν από λίγες μέρες το δικτάτορα **Σίσι** της Αιγύπτου, το χασάπη της Αραβικής Άνοιξης. Το τι συζητήσαν δεν το γνωρίζουμε. Αλλά δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι το μακέλεμα της επανάστασης θα ήταν ένα από τα κεντρικά θέματα.

Η διεθνής κοινότητα “καταδίκασε το κύμα

της βίας” στο Σουδάν. Ο ΟΗΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες “απηύθυναν έκκληση” στο Μεταβατικό Στρατιωτικό Συμβούλιο να δείξει “υπευθυνότητα” και να “σεβαστεί το δικαίωμα του λαού να εκφράζει ελεύθερα τις ανησυχίες του...”. Η υποκρισία τους, όμως, είναι δύσκολο να κρυφτεί. Για τον **Τραμπ**, τον **Τουσκ** και τον **Γκουτέρες** δεν υπάρχει επιλογή: ανάμεσα σε μια δολοφονική χούντα και μια επανάσταση η χούντα είναι πάντα το μικρότερο κακό.

Οι χούντες δεν παραιτούνται με εκκλήσεις. Ανατρέπονται. Η επανάσταση στο Σουδάν χρειάζεται σήμερα όσο ποτέ άλλοτε την αλληλεγγύη μας. Την περασμένη εβδομάδα προσωπικότητες από την Ευρώπη υπέγραψαν μια διακήρυξη συμπαράστασης στον αγώνα των Σουδανών (την δημοσίευσε η Εργατική Αλληλεγγύη στο φύλλο 1375 της 29ης Μάη):

“Οι επαναστάσεις στο Σουδάν φτάνουν σε κρίσιμο σημείο. Εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πάρει μέρος στις διαδηλώσεις και στις απεργίες τους τελευταίους μήνες, ανατρέποντας δικάτορες που κυβερνούσαν επί δεκαετίες. Παρόλα αυτά, τα προτάγματα των εξεγέρσεων για πραγματική δημοκρατική αλλαγή και κοινωνική δικαιοσύνη παραμένουν εντελώς ανεκπλήρωτα, καθώς μηχανισμοί του στρατού και των σωμάτων ασφαλείας των παλιών καθεστώτων επιχειρούν να κρατηθούν στην εξουσία”. Βάφοντας, χωρίς κανένα δισταγμό αν χρειαστεί, τα χέρια τους κόκκινα από το αίμα, όπως φάνηκε αυτές τις μέρες.

Σωτήρης Κοντογιάννης

• Στηρίξτε τους εξεγερμένους στο Σουδάν, υπογράψτε την διακήρυξη συμπαράστασης στη διεύθυνση <https://tinyurl.com/y6fkztgy> (ME-NA Solidarity network, solidarity with workers in the Middle East)

Με μαζικές κινητοποιήσεις σε πάνω από είκοσι πόλεις κακωσόρισε η Βρετανία στις αρχές αυτής της εβδομάδας τον Ντόναλντ Τραμπ, τον “πιο μισητό άνθρωπο του κόσμου”, σύμφωνα με τα λόγια μιας διαδηλώτριας από το Λονδίνο. Μια πρώτη γεύση από την αποστοροφή που αισθάνονται οι απλοί άνθρωποι για τον σημερινό πρόεδρο των ΗΠΑ πήραμε τη Δευτέρα, την πρώτη ημέρα της επίσημης επίσκεψής του στη Βρετανία: εκατοντάδες διαδηλωτές τον περίμεναν, με πανό, συνθήματα και πικέτες, στο Πάρκο Σεντ Τζέιμς, έξω από τα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ όπου θα συναντιόταν, σε ένα επίσημο γεύμα, με τη βασίλισσα Ελισάβετ.

Μέσα στα ανάκτορα η ατμόσφαιρα ήταν “λαμπρή”: “Σειρά κανονιοβολισμών ήχησε στο Green Park των ανακτόρων του Μπάκιγχαμ και στον Πύργο του Λονδίνου”, διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της Καθημερινής. “Ο Αμερικανός πρόεδρος κατέφθασε το μεσημέρι (της Δευτέρας) στο παλάτι όπου και συναντήθηκε με τη βα-

ΒΡΕΤΑΝΙΑ Ανεπιθύμητος ο Τραμπ

σίλισσα Ελισάβετ. Οι δυο τους γεμάτισαν μακριά από τις κάμερες για λίγη ώρα και έπειτα η βασίλισσα παρουσίασε στο ζεύγος μια συλλογή αντικειμένων ιδιαίτερης σημασίας για τις σχέσεις των ΗΠΑ...”

Έξω από τα ανάκτορα το κλίμα ήταν πολύ διαφορετικό. “Ο Τραμπ καλλιεργεί το μίσος”, έλεγε στην εφημερίδα Socialist Worker μια διαδηλώτρια από τη Βοστώνη των ΗΠΑ. “Μικροί μαθητές δέχονται φραστικές ρατσιστικές επιθέσεις... Η σεξουαλική παρενόχληση κανονικοποιείται... Έχει μεγάλη σημασία να φανεί ότι απορρίπτουμε τόσο τον ίδιο όσο και όλα αυτά τα οποία αντιπροσωπεύει”.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να θέλει κανείς να διαδηλώσει ενάντια στον Ντόναλντ Τραμπ, γράφει η

Socialist Worker. Είναι “ρατσιστής, σεξιστής, αρνητής της κλιματικής αλλαγής, πολεμοκάπηλος, υπεραπιστής των πλούσιων”. Και πριμοδότης της ακροδεξιάς. Την περασμένη εβδομάδα, μιλώντας έξω από τον Λευκό Οίκο, έπλεξε το εγκώμιο του **Νάιτζελ Φάρατζ** και του **Μπόρις Τζόνσον**: “ο Νάιτζελ Φάρατζ είναι φίλος μου”, είπε. “Ο Μπόρις είναι φίλος μου. Δυο πολύ καλοί τύποι, πολύ ενδιαφέροντες

άνθρωποι...”.

Ο Φάρατζ είναι ο αρχηγός του “Κόμματος του Brexit” που ήρθε πρώτο στις Ευρωεκλογές της περασμένης εβδομάδας. Το “Κόμμα του Brexit” είναι ο διάδοχος στην ουσία του Ukip, του ακροδεξιού, ισλαμοφοβικού κόμματος της Βρετανίας από το οποίο αποχώρησε ο Φάρατζ αμέσως μετά το δημοψήφισμα για την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Τζόνσον είναι στέλεχος

του Συντηρητικού Κόμματος (Τόρις) και ο πιθανότερος διάδοχος της **Τερέζα Μέι**. Ό,τι κάνει ο Φάρατζ έξω από το επίσημο κόμμα της Βρετανικής άρχουσας τάξης, το κάνει ο Τζόνσον από μέσα. Σε μια πρόσφατη συνέντευξή του προσπάθησε να γελοιοποιήσει τις γυναίκες που φοράνε μπούργκα: “είναι γελοίο”, είπε, “να κυκλοφορείς στο δρόμο σαν γραμματοκιβώτιο”.

Ο **Τζέρεμι Κόρμπιν**, ο ηγέτης του Εργατικού Κόμματος στήριξε τις κινητοποιήσεις ενάντια στην επίσκεψη του Τραμπ και κάλεσε σε συμμετοχή στο κεντρικό συλλαλητήριο στην Τραφάλγκαρ Σκουέρ της Τρίτης -όπου ήταν και ομιλητής- και στην πορεία προς την πρωθυπουργική κατοικία, την ώρα που ο Τραμπ θα συναντούσε την Τερέζα Μέι: “Οι αυριανές διαδηλώσεις ενάντια στην επίσημη επίσκεψη του Ντόναλντ Τραμπ”, δήλωσε, “είναι μια ευκαιρία για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας απέναντι σε όλους αυτούς στους οποίους έχει επιτεθεί, στην Αμερική, τον κόσμο και τη χώρα μας”.

Γενικές απεργίες σε Βραζιλία...

Φοβισμένο μπροστά στη γενική απεργία που οργανώνεται στις 14 του Ιούνη, το καθεστώς της Βραζιλίας έχει μπει σε μια ταραχώδη προσπάθεια αναδιοργάνωσης. Το μεγάλο βήμα το κατάφερε το εκπαιδευτικό κίνημα που βγήκε στους δρόμους μαζικά τον περασμένο μήνα ενάντια στις περικοπές στη δημόσια εκπαίδευση. Στις 15 Μάη οι διαδηλωτές ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο.

Οι επιπτώσεις της έκρηξης αυτής είναι αλυσιδωτές. Η κυβέρνηση του Μπολσονάρο δρομολογεί τη μεγαλύτερη επίθεση μέχρι στιγμής, την αντιμεταρρύθμιση του ασφαλιστικού. Θέλουν να μειώσουν τις συντάξεις, να περικόψουν μαζικά τα επιδόματα, να αυξήσουν τα όρια ηλικίας ιδιαίτερα στις γυναίκες. Δεν περίμεναν ότι θα πάνε προς τα εκεί με τη νεολαία να έχει ήδη ζεστάνει τους δρόμους και τα πανεπιστήμια.

Ο Μπολσονάρο επιχείρησε να απαντήσει καλώντας διαδηλώσεις υποστήριξης της κυβέρνησης στις 26 του μήνα. Οι διαδηλώσεις όμως ήταν κατά πολύ μικρότερες από της 15 του Μάη και μικρότερες ακόμη και από τις προεκλογικές συγκεντρώσεις του Μπολσονάρο. Στις 30 του μήνα, το εκπαιδευτικό κίνημα ξαναβγήκε στους δρόμους μαζικά, χωρίς κανένα φόβο. Σε πάνω από 120 πόλεις σε όλη τη χώρα, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες κατά δεκάδες χιλιάδες σε κάθε σημείο βγήκαν στο δρόμο από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ και έγιναν το κέντρο και για

άλλα οργανωμένα τμήματα της εργατικής τάξης, με πρώτους τους εκπαιδευτικούς.

Πολλοί σχολιάζουν ότι στόχος του Μπολσονάρο δεν ήταν τόσο να τρομοκρατήσει το κίνημα αλλά να κάνει μια επίδειξη δύναμης στα υπόλοιπα τμήματα του βραζιλιάνικου κατεστημένου, δείχνοντας ότι είναι ο μόνος που έχει τη δυνατότητα να καλεί μαζικές κινητοποιήσεις.

Ανοιχτή κόντρα

Στην πραγματικότητα ήταν απλώς το πιο πρόσφατο επεισόδιο της ανοιχτής κόντρας ανάμεσα σε διάφορα τμήματα του κατεστημένου που έχει βγει σε πρώτο πλάνο τον τελευταίο μήνα. Παλιοί χουντικοί, νεοφασίστες, διαφορετικά τμήματα της δικαστικής εξουσίας, στρατιωτικοί, εκσυγχρονιστές, νεοφιλελεύθεροι, επιχειρηματίες, βουλευτές και γερουσιαστές των διαφόρων κομμάτων, η κάθε πτέρυγα επιχειρεί το δικό της σχέδιο. Υπάρχουν τμήματα που θεωρούν ότι η μανία του Μπολσονάρο να ανοίγει “ιδεολογικά” ζητήματα, ενάντια στις γυναίκες, ενάντια στην... αθεΐα, τους ομοφυλόφιλους, πλέον και ενάντια στην ίδια τη.. Μόρφωση, αντί να βοηθάει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης, τα βάζει σε κίνδυνο. Ταυτόχρονα με αυτές τις κόντρες, ο Μπολσονάρο δεν κατάφερε να κινητοποιήσει στις διαδηλώσεις ούτε τους πρόσφατους συμμάχους του, των κινημάτων της σκληρής δεξιάς των δρόμων.

Σε αυτή την πολιτική σύγκρουση, πλέον

μπαίνει σαν κεντρικό ζήτημα η οικονομία. Τα επίσημα στοιχεία για το πρώτο τρίμημο έδειξαν ότι η βραζιλιάνικη οικονομία υπέστη συρρίκνωση 0,2%. Για 14η συνεχόμενη βδομάδα οι διεθνείς οίκοι μειώνουν τις προβλέψεις τους για το 2019. Η βιομηχανία βρίσκεται στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων 10 μηνών. Πρόκειται για μεγάλο πλήγμα στις υποσχέσεις του Μπολσονάρο που είχε εκλεγεί καβάλα στο παραμύθι ότι βάζοντας τέλος στο “παλιό πολιτικό σύστημα”, παίρνοντας αγκαλιά τον Τραμπ και με νεοφιλελεύθερες τομές η οικονομία θα εκτοξευόταν.

Οι πολιτικές επιπτώσεις αυτής της αποτυχίας είναι ότι πλέον προσπαθεί να στηθεί ένα ενιαίο μπλοκ που θα βοηθήσει τον Μπολσονάρο να περάσει την μεταρρύθμιση των συντάξεων, αλλά με ανταλλάγματα ότι τελικά αυτή η επίθεση θα είναι μόνο η αρχή και ότι θα ακολουθήσουν και άλλα μέτρα “διευκόλυνσης” των καπιταλιστών που ξεφεύγουν από τα σχέδια του προέδρου και του υπουργού του των οικονομικών. Δεν είναι όμως ούτε μεταξύ τους σύμφωνοι ποιο είναι το καινούργιο μαγικό που θα μπορούσε να σώσει το βραζιλιάνικο καπιταλισμό.

Η απεργία της 14 του Ιούνη μπορεί να έχει πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα πάνω σε όλη αυτή την αστάθεια. Όλα τα συνδικάτα και όλες οι ομοσπονδίες και συνομοσπονδίες έχουν μπει σε κίνηση και δηλώνουν ότι η χώρα των 210 εκατομμυρίων θα παραλύσει από άκρο σε άκρο.

...και Αργεντινή

Την 5η γενική απεργία ενάντια στην κυβέρνηση Μάκρι οργάνωσαν τα εργατικά συνδικάτα στην Αργεντινή στις 29 του Μάη. Ήταν μια επίδειξη δύναμης της εργατικής τάξης απέναντι στην κυβέρνηση, το ΔΝΤ και το πρόγραμμα που εφαρμόζουν από κοινού. Σε μια χώρα που ο πληθωρισμός τρέχει με 50%, εργοστάσια κλείνουν, απολύουν, κάνουν λοκ-άουτ και οι συντάξεις και τα επιδόματα δεν βγαίνουν ούτε μέχρι τα μισά του μήνα, η απεργία ήταν συντριπτική. Τα πάντα παρέλυσαν, δεν κινήθηκε σχεδόν τίποτα.

Ο Μάκρι και η κυβέρνησή του βλέπουν το τέλος τους να έρχεται. Οι δημοσκοπήσεις για τις εκλογές στις 27 του Οκτώβρη δίνουν το προβάδισμα στο κόμμα της Κίρτονερ, αν και η ίδια δεν θα είναι τελικά υποψήφια για την προεδρία. Οι αγορές έχουν ήδη δηλώσει την ανησυχία τους για το τι θα ακολουθήσει μετά τον Μάκρι. Αν υπάρχει περιθώριο τα πράγματα να γίνουν χειρότερα, υπολογίζεται ότι από τον Οκτώβρη, αλλά κυρίως μέσα το 2020, η κατάσταση θα φτάσει σε κρίσιμο σημείο όπου θα χρειαστεί να στείλουν για άλλη μια φορά στα σκουπίδια την υπάρχουσα συμφωνία και να διαγραφεί ένα μέρος του χρέους. Οι κίρτσνεριστές κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να καθησυχάσουν τις αγορές και τα αφεντικά.

Η συνδικαλιστική ηγεσία ακολουθεί την ίδια λογική, περιμένοντας τις εκλογές του Οκτώβρη. Γι’ αυτό και συνέχισε την πρόσφατη τακτική

της να μην καλέσει καμία διαδήλωση στη διάρκεια της απεργίας. Φοβάται

ότι με το παραμικρό άνοιγμα που θα κάνει για να βγει η οργή στους δρόμους, δεν θα μπορεί να τη σταματήσει. Μία από τις αιτίες αυτού του φόβου είναι ότι βρίσκονται σε εξέλιξη εκατοντάδες μικρές και μεγάλες μάχες που δεν έχουν σταματήσει στη διάρκεια της κυβέρνησης Μάκρι. Στα εργοστάσια που κλείνουν ή γίνονται απολύσεις οργανώνονται καταλήψεις, οι οποίες κλείνουν μόνο όταν η γραφειοκρατία βρει μια μέση λύση. Η γραφειοκρατία δεν θέλει να χάσει τη σύνδεση με τον κόσμο που πα-

λεύει γι’ αυτό και συνεχίζει να καλεί απεργίες και οι απεργίες έχουν επιτυχία. Οι συντονισμοί της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για άλλη μια φορά προσπάθησαν να καλύψουν το κενό, οργανώνοντας συγκεντρώσεις και κλεισίματα των κεντρικών αρτηριών προς το Μπουένος Άιρες, την Κόρδοβα και άλλες πόλεις, και μετατρέποντας την απεργία σε 36ωρη όπου μπορούσαν.

Το κίνημα έχει μπροστά του τη μάχη για να δώσει το ΔΝΤ και να διαγράψει το χρέος, δίνοντας λύση στην ανεργία και τον πληθωρισμό από τα κάτω, με εργατικό έλεγχο. Η απεργία ήταν υπενθύμιση για το ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να το κάνει.

Νίκος Λούντος

ΙΤΑΛΙΑ Η επόμενη μέρα των ευρωεκλογών

Το σχόλιο που κυριαρχεί διεθνώς για το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών στην Ιταλία είναι η μετατροπή του Σαλβίνι σε μεγάλο νικητή που μπορεί πλέον και τα σαρώνει όλα. Αυτή είναι σίγουρα μια πλευρά της πραγματικότητας. Η Λέγκα βγαίνει από τις εκλογές με 9 εκατομμύρια ψήφους, 3,5 εκατομμύρια περισσότερες από όσες στις περσινές εθνικές εκλογές. Τα 5 Αστέρια, που ήταν πρώτο κόμμα πέρσι, τώρα πήραν 50% λιγότερες ψήφους από τον Σαλβίνι.

Όμως η μεγάλη αλλαγή έγινε μέσα στο στρατόπεδο της Δεξιάς. Δύο εκατομμύρια ψήφους έχασε η Φόρτσα Ιτάλια, το κόμμα του Μπερλουσκόνι που από το στόχο του 14% δεν έπιασε τελικά ούτε 9%. Η ιταλική Δεξιά έθρεψε την ακροδεξιά και τους φασίστες, πήγε μαζί τους σε εκλογική συμμαχία μέχρι το 2018 και τώρα τους βλέπει να την αφήνουν σε κατάσταση διάλυσης.

Η κρίση της δεξιάς πολυκατοικίας αντανάκλαται στην κρίση της κυβέρνησης. Ναι, ο Σαλβίνι βγαίνει θριαμβευτής, αλλά ο τρόπος με τον οποίο μπορεί και θέλει να εξαργυρώσει το θρίαμβό του είναι να ρίξει την κυβέρνηση στην οποία είναι αναπληρωτής πρωθυπουργός και να πάει σε εθνικές εκλογές για να πάρει τις κοινοβουλευτικές έδρες που του “αντιστοιχούν”. Γι’ αυτό και η κατάσταση εντός της κυβέρνησης φτάνει σε απίστευτη ένταση. Την τελευταία βδομάδα λίγο πολύ, ο πρωθυπουργός Κόντε ζήτησε από τον Σαλβίνι να “σκάσει”.

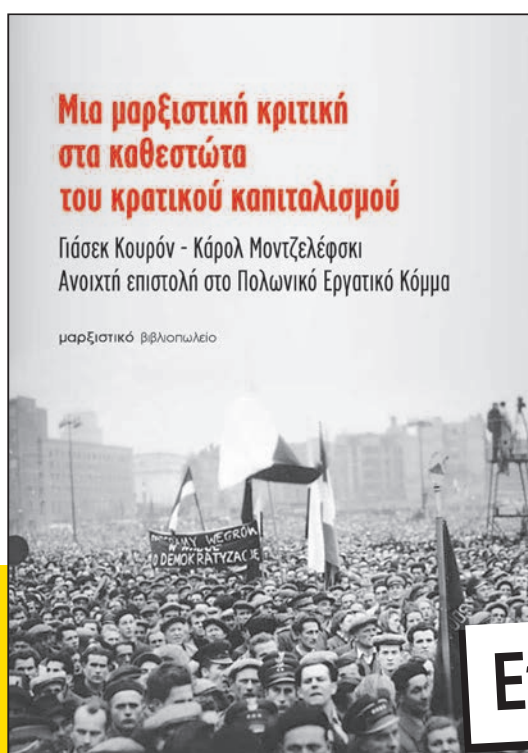
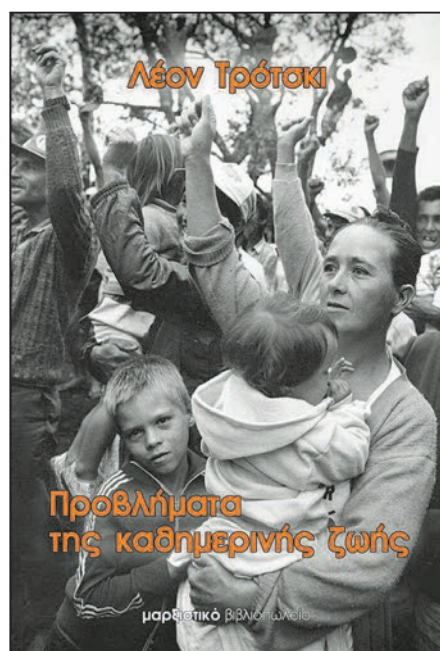
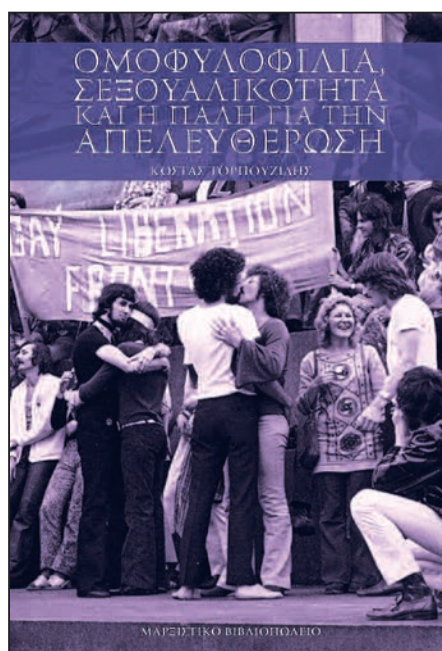
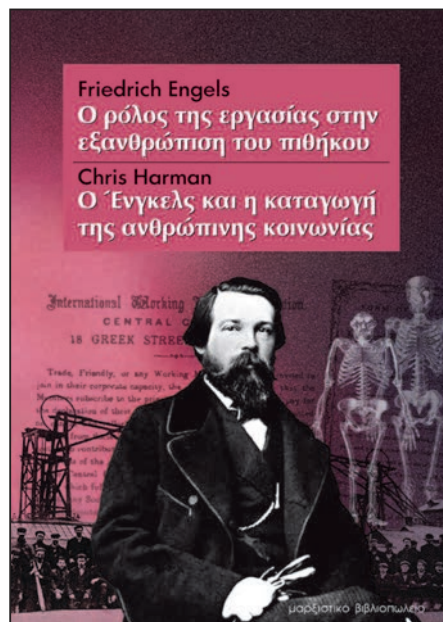
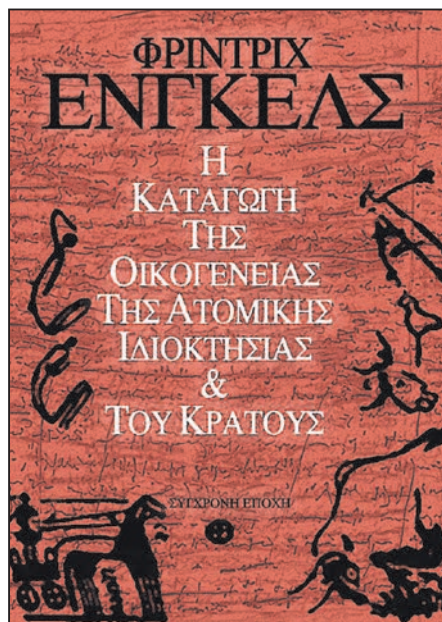
Διαμάχη

Τα 5 Αστέρια κατηγορούν τον Σαλβίνι ότι αντί να κυβερνάει κάνει διαρκή προεκλογική εκστρατεία, μιλώντας είτε για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, είτε για την Παναγία και το Χριστό. Και ο Σαλβίνι ανταποδίδει τους χαρακτηρισμούς, λέγοντας ότι τα 5 Αστέρια δεν αφήνουν την κυβέρνηση να λειτουργήσει επειδή μπλοκάρουν όλες τις μεταρρυθμίσεις που ενοχλούν τα κινήματα: τις υπερταχείες σιδηροδρομικές γραμμές, τη μεταρρύθμιση του φορολογικού και το ξεμπλοκάρισμα των μεγάλων έργων.

Ο “θριαμβευτής” ηγέτης λέει ότι κυβερνάει ένα χρόνο και δεν έχει καταφέρει τίποτα. Οι δημοσιογράφοι λένε πως ο Σαλβίνι και ο ντι Μάιο, οι δυο αναπληρωτές πρωθυπουργοί δεν λένε ούτε καλημέρα μεταξύ τους. Με το ιταλικό δημόσιο χρέος και την κατάσταση των τραπεζών του να είναι ένα από τα πιο καυτά ζητήματα για όλη την ΕΕ, ο Σαλβίνι δύσκολα προσφέρει πραγματική στρατηγική εξόδου για την ευρωπαϊκή δεξιά - είναι η βιτρίνα της αποσύνθεσής της.

Στον άλλο πόλο, τα 5 Αστέρια κατάφεραν με τις επιλογές τους να ξαναζωντανέψουν το Δημοκρατικό Κόμμα που κράτησε τις ψήφους που είχε στις περσινές εθνικές εκλογές και ήρθε πλέον δεύτερο μετά τη Λέγκα. Δεν ισχύει ότι η Λέγκα κατάφερε να σπάσει τις παραδοσιακές γραμμές. Ο χάρτης συνεχίζει να είναι χωρισμένος στα δύο (Βορράς, Νότος) και ο κόσμος που αντιστέκεται στη ρατσιστική εκστρατεία σε Βορρά και Νότο, μπορεί να χρησιμοποιήσει το ψηφοδέλτιο του Δημοκρατικού Κόμματος ή κάποιο από τα ψηφοδέλτια της Αριστεράς, αλλά δεν είναι διατεθειμένος να υποχωρήσει απέναντι στο Σαλβίνι.

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

- Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΠΕΞ
- τηλ. 2105247584
- www.marxistiko.gr

Ετοιμάζεται να κυκλοφορήσει

Η ΚΕΕΡΦΑ για τον Ποινικό Κώδικα Η δύναμη του κινήματος και η δειλία της κυβέρνησης

Αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα της Βουλής τα κείμενα για τις τροποποιήσεις του Π.Κ. και προγραμματίστηκε εσπευσμένα η συζήτησή του στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή την Τετάρτη 5/6/2019 ώρα 10 π.μ., ενώ με δεδομένη την προκήρυξη των εθνικών εκλογών της 7/7/2019 και την επικείμενη διάλυση της Βουλής, είναι βέβαιο ότι θα εισαχθεί για ψήφιση κατά πληροφορίες έως την Πέμπτη 6/6/2019. Η ψήφιση με τη διαδικασία των κωδίκων θα είναι ένα ΝΑΙ ή ΟΧΙ στο τελικό σχέδιο που θα διαμορφωθεί από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή και θα εισαχθεί στην Ολομέλεια.

Οι αντιδράσεις του αντιφασιστικού κινήματος σήμαναν ότι κάποιες από τις σκανδαλώδεις ρυθμίσεις του προσχεδίου του Ποινικού Κώδικα απετράπησαν. Έτσι, η διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης επανέρχεται ως διακεκριμένη μορφή του εγκλήματος του άρθρου 187ΠΚ και η προβλεπόμενη ανώτατη ποινή ανέρχεται σε 15 έτη κάθειρξης που είναι και η ανώτατη ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης στον νέο Ποινικό Κώδικα. Επίσης, επαναφέρεται η αυτοτελής επιβαρυντική περίπτωση του εγκλήματος με ρατσιστικά κίνητρα με τη θέσπιση άρθρου 82 Α αντί του καταργούμενου 81 Α Π.Κ., διάταξη που δεν υπήρχε στο αρχικό προσχέδιο.

Ωστόσο, η μείωση του ελάχιστου ορίου ποινής για τους διευθύνοντες εγκληματική οργάνωση από 10 χρόνια που ισχύει σήμερα στα 5, όσα δηλαδή και για τα απλά μέλη, αποτελεί το τελευταίο δώρο της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στην υπόδικη ηγεσία της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Χ.Α. Καθίσταται έτσι δυνατή η εξίσωση της ελάχιστης ποινικής ευθύνης διευθυντών και εκτελεστικών οργάνων, δηλαδή των ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής και των μαχαίροβαλτών που αυτά διηύθυναν.

(...)

Έτσι, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που με ευθύνη της η δίκη της Χ.Α. καθυστερεί, δεν καλύπτεται ραδιοτηλεοπτικά, δεν ηχογραφείται και διεξαγόταν αποκλειστικά μέχρι πριν λίγους μήνες στην εξορία και την περιθωριοποίηση του Κορυδαλλού και χωρίς δημοσιότητα, η κυβέρνηση που ξέπλυνε τη Χ.Α. με τις περιοδικές στο Καστελόριζο και τις δηλώσεις περί επανένταξης της στο δημοκρατικό τόξο, ετοιμάζει τώρα το τελευταίο και πιο σημαντικό δώρο της, που είναι η συμβολική και χωρίς σοβαρές νομικές συνέπειες ποινική της μεταχείριση, την ώρα που ο λαός με την ψήφο του επιτέλους αρχίζει να καθλώνει και να επαναπεριθωριοποιεί τη ναζιστική οργάνωση συνειδητοποιώντας επιτέλους το ρόλο της.

Να επισημάνουμε τέλος ότι όσον αφορά το άρθρο 336 για το βιασμό, η προσθήκη του πλημμελήματος της παραγράφου 5 στο κείμενο του προσχεδίου δεν καλύπτει τις σοβαρές και τεκμηριωμένες αντιρρήσεις του γυναικείου κινήματος που ζητά τη νομοθέτηση της έλλειψης συναίνεσης ως βάσης για τη διάγνωση του αδικήματος.

Αν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει πει την τελευταία της λέξη, δεν συμβαίνει το ίδιο και με το αντιφασιστικό κίνημα.